

EL CAMPUS

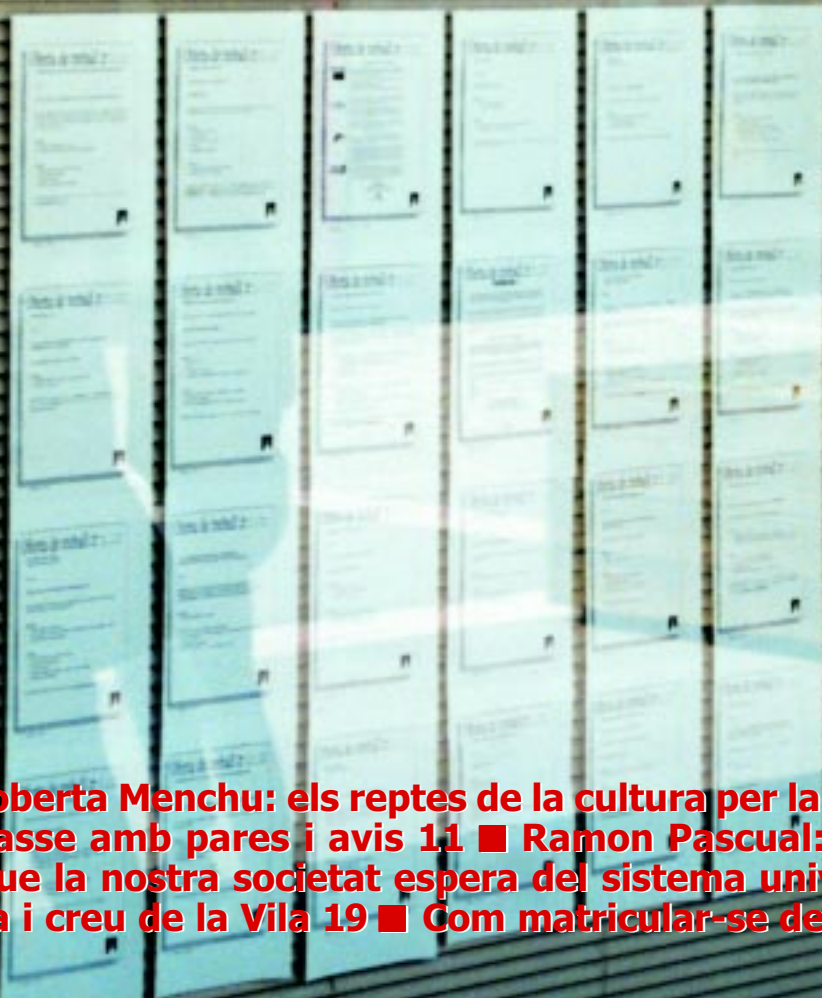
de l'Autònoma

NÚM 4

JUNY 2000

REBALL CAMPUS

I després
dels estudis...
què?

Rigoberta Menchu: els reptes de la cultura per la pau 10 ■ Anar a classe amb pares i avis 11 ■ Ramon Pascual: "Cal conèixer el que la nostra societat espera del sistema universitari" 15 ■ Cara i creu de la Vila 19 ■ Com matricular-se des de casa 26 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 4 JUNY 2000

3 La inserció laboral és el gran repte que han d'afrontar tots els estudiants en acabar la carrera.

9 CCOO explica els instruments existents per facilitar l'accés del jovent al món del treball

13 Una proteïna de la sangonera servirà per fabricar fàrmacs contra la trombosi i les embòlies.

22 La veu dels estudiants es fa sentir, entre altres mitjans a través de les seves publicacions.

24 Els canvis socials porten a demanar la celebració del IV Congrés Universitari Català.

28 El programa Intercampus permet fer assignatures de vuit universitats per Internet.

32 El programa per a presos de la UAB proporciona una segona oportunitat als interns.

Els nous estudiants

Amb l'inici del nou curs arribarà a la Universitat una nova generació d'alumnes: són aquells que entren a estudiar sense haver fet el COU. Es tracta d'una nova realitat que obliga alumnes i professors a reflexionar sobre els esquemes vigents.

Els nouvinguts tenen entre 17 i 19 anys i són la darrera fornada del batxillerat de la reforma. Molts professors universitaris es pensen que aquests joves són iguals que els de COU i del BUP de fa pocs anys, però alguna cosa ha canviat.

Ja hem tingut els darrers anys alumnes que havien estudiat el batxillerat en centres experimentals. En algunes facultats hi ha qui parla de distorsions en l'índex d'aprovat i suspensos. Tant ha canviat el nostre estudiant? No. Els estudiants que ens venen ara no són millors ni pitjors: són diferents. En què?

Han fet una part de la seva estada a la Secundària barrejats amb alumnes que abans no hi accedien. Han treballat amb instrumental tecnològic modern. Han viscut una època socioeconòmica tranquil·la. És a dir, han tingut un marc una mica diferent del dels estudiants que hem atès durant dues dècades.

L'aire fresc que porten els nous alumnes no ha d'amoïnar o provocar pas un constipat.

Potser estan més preparats en metodologia però els costa més contextualitzar els coneixements que han adquirit d'una manera més fragmentada.

Davant d'aquest repte, professors i alumnes han de trobar un nou equilibri en la relació docent.

L'aire fresc que porten els nous alumnes que no ha d'amoïnar o provocar un constipat: pot servir per regenerar amb noves idees i tècniques la docència de qualitat que tots ells esperen rebre en aquesta etapa de la seva vida.

■ **DIRECTOR** Antoni Reig. **SUBDIRECTORA** Pepa Badell. **REDACTORA EN CAP** Irema Ferrez. **CONSELL DE REDACCIÓ** Humbert Roma, Manuel López, Antoni Merino, Pepe Baeza. **REDACCIÓ** Sheila Alen (Opinió), Marta Martín (Reportatges), Dani Gutiérrez (Notícies), Rebeca Alcaraz (Entrevistes), Maria Rosa Martínez (Cultura), Alba Fernández (Informàtica), Laia González (Agenda), Josep Maria Figueres i Ernest Riera (Llibres). **CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA** Mavi Dolz. **FOTOGRAFIA** Pepe Baeza, Conchi Roque, Javier Calvo. **DISSENY** Pepa Badell. **MAQUETACIÓ** José Miguel Vallés, Vanessa Carballo, David Campos, Sònia Flotats, Laura Casadevall, Eva Vicens. **EDICIÓ** Olga Armengol, Júlia Fisas, Olga Borràs, Montse Gómez, Elisabeth Fuentes. **FOTO PORTADA** Jan Pérez.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Cerdanyola 08193 Barcelona. **TELÈFON** 935813288 **FAX** 935812005 **E-MAIL** _revcampus@kane.uab.es **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB **PREIMPRESSIÓ I FOTOLITS** RGB. **IMPRESSIÓ** Gràfiques Terrassa, S.A.

JAVIER CALVO

Tancar els **llibres** i saltar al buit

Quan aproves el darrer examen i comproves que no t'has oblidat cap crèdit et surt de dins un sospir d'alleugeriment: ja ets llicenciat! Però després del sopar de fi de curs et torna a faltar l'aire, quan et preguntes com t'ho has de fer per aprovar el veritable examen: trobar feina. Els mesos següents, a mesura que et vas trobant els antics companys de classe pel carrer, sempre surt la mateixa pregunta: i a tu com et va?

Un dia qualsevol de l'any passat, 1.816 exalumnes de l'Autònoma que s'havien llicenciat el curs 1993-1994 van rebre una trucada. Eren els investigadors de l'Observatori de Graduats de la UAB que els demanaven una cosa poc habitual: que fessin una breu parada en les seves vides per confessar-los com els havien anat els primers quatre anys de vida al món laboral i quina estratègia havien seguit per trobar feina. Quina mitjana d'expedient tenies? Treballaves mentre et treies la carrera? Vas fer després algun màster? La primera feina va ser amb contracte? Ara estàs treballant en alguna cosa que tingui que veure amb el que has estudiat? Quan cobres? De les seves respostes a preguntes com aquestes n'ha sortit l'informe de l'Any 1999 de l'Observatori, un esborrany de mapa del que hi ha després de la carrera, molt útil pels qui encara no han baixat del tren universitari i, sobretot, pels qui encara no s'hi han embarcat, un pronòstic del futur molt més tangible que els tríptics publi-

citaris que es reparteixen al Saló de l'Ensenyament.

L'Observatori de Graduats és un centre d'estudis format bàsicament per investigadors de l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE) i de la facultat de sociologia de la UAB. Es tracta d'una mena de far que des de fa alguns anys es dedica a investigar quina ruta han seguit els estudiants per entrar al mercat laboral i per saber, en definitiva, si han triomfat les seves expectatives o s'han frustrat, durant els que són, en la majoria de casos, els primers anys de l'etapa adulta cap a la independència econòmica i l'emancipació familiar.

Amb aquestes dades, l'Observatori pretén ajudar la universitat perquè faci "tot el que pugui" per *col.locar* els seus estudiants, tal i com explica el professor Josep Maria Masjuan, coordinador de l'informe. A més, l'Observatori es proposa ser un pont estable de comunicació entre dues institucions a les quals encara els falta molt per arribar a entendre's bé.

Eficàcia condicionada

La porta del mercat laboral s'obre més ràpidament si al títol hi posa enginyer de ponts i camins que llicenciat en filosofia i lletres. Tothom ho intueix. El que no és tan fàcil és quantificar en cada cas si la porta s'obre només una escletxa o si ho fa de bat a bat. I així ho precisa l'informe de l'any 1999, que demostra que algunes de les millors carreres per trobar feina són matemàtiques i econòmiques, mentre que entre les pitjors hi ha física, pedagogia i geografia.

Una de freda i una de calenta. El document testifica que la universitat "no és una fàbrica d'aturats" sinó que ser universitari "és la millor defensa contra l'atur", explica Masjuan. En canvi, ens desencana deixant clar que la facultat tampoc no és la panacea per viure tranquils ni és un blindatge contra la precarietat laboral.

Segons aquesta investigació, entre un 15 i un 20% dels llicenciats en algunes carreres no troben cap feina relacionada amb el que han estudiat durant els quatre primers anys, però entren més ràpidament que la resta de persones al mercat laboral. Només un 26% dels llicenciats aconseguixen un contracte indefinit abans de quatre anys, la resta tenen contractes eventuals precaris, però després d'aquest temps, molt pocs

La universitat no és una fabrica d'aturats, és el millor remei contra l'atur.

JAVIER CALVO

universitaris romanen a l'atur. Passats quatre anys, el 63% ja estan exercint la seva professió, però un 11% només ha aconseguit feines que tenen poca o cap relació amb el que han estudiat. La interpretació d'aquest estudi està plena de "peròs". La universitat aprova o suspèn en eficàcia segons com es miri. Un altre exemple: un primer sou de 140.106 pessetes, com a mitjana, per un llicenciat és molt o poc? Les titulacions universitàries s'han devaluat en un moment històric on la demografia ha passat factura a la confiança generalitzada, "entre pares i

A l'hora de buscar feina totes les estratègies són vàlides per trobar el treball ideal.

professors de bàsica i d'institut", que enviar els fills a la universitat és la millor garantia per triomfar. Però, segons Masjuan, no és ben bé així, per això tants economistes fan fotocòpies i tants advocats fan d'administratiu. Per explicar el fenomen s'han inventat dos conceptes: sobreeducació i subocupació, un peix que es mossega la cua.

Treball per sota del que sé

L'informe diu que els universitaris passen al davant de molta gent a l'hora de competir per moltes feines. Trobar un treball

Com ho veuen els qui no han desembarcat

El Campus de l'Autònoma ha fet el seu propi informe sobre què pensen de la UAB els seus estudiants. Això és el que opinen els qui vam enquestar un dia qualsevol al bar de ciències socials:

- 1) En què t'agradaria acabar treballant exactament?
- 2) Com valoren les classes de la UAB de cara a aconseguir-ho?
- 3) Com veus el teu futur laboral?

Joan Massaganya (Biologia)

- 1) En principi en el camp del medi ambient, però encara no n'estic del tot segur.
- 2) Malament, no hi ha cap mena de connexió entre la meua carrera i el meu futur laboral. T'has de buscar tú mateix la vida.
- 3) Negre, molt negre, perquè hi ha molta gent que estudia biologia i el que m'ensenyen no és prou específic.

Anna Castro (Relacions Laborals)

- 1) De cap de personal o fent contractes.
- 2) Molt bona. De moment els professors m'agraden molt i crec que t'ajuden bastant a les classes i a l'hora de fer pràctiques també.
- 3) Molt bé. És una carrera nova i que té bastant de futur perquè tothom ha de treballar algú cop en la seva vida i totes les empreses necessiten un cap de personal.

Montserrat Caro ajuda els estudiants a trobar feina des de Treball Campus

Montserrat Caro és psicòloga. Va estudiar a la UAB i fa set anys que treballa a l'oficina de l'Autònoma que ajuda els seus estudiants a entrar al mercat laboral. Caro qualifica de gratificant la seva tasca, ja que afirma que va estudiar psicologia amb la intenció d'ajudar els altres i des de Treball Campus, veu acomplertes les seves expectatives. Ella és només una de les moltes cares amables que trobaran els estudiants que s'encaminin cap al local de la Plaça Cívica que ocupa aquesta oficina.

on no li exigeixin precisament el màxim nivell de creativitat i responsabilitat que és capaç d'assolir pot semblar un mal menor des del punt de vista macroeconòmic. En canvi, pels molts pares que paguen la carrera confiant que estan invertint perquè els seus fills *prosperin*, i pels propis estudiants que pateixen anys d'exàmens, no arribar a aquest segon objectiu, treballar del que s'ha estudiat, pot ser un fracàs frustrant.

Un subocupat és, en lèxic de l'Observatori, l'estudiant que després d'una dilatada vida acadèmica *fent currículum* acaba

ocupant dins el món limitat de la seva empresa una feina d'un nivell força inferior.

Estar sobreeducat, o sigui, saber-ne més del que et demanen, ja se sap que no fa cap mal però els màsters no se solen fer pel simple plaer d'aprendre més. Masjuan està d'acord "que la gent fa una inversió en educació" però també reconeix que hi ha hagut una devaluació dels títols. Això ha originat que, per exemple, el salari que podia rebre fa uns anys un economista no tingui res a veure amb el que cobra avui. "L'altre dia vaig veure una oferta de treball on s'oferia una

feina increïble d'ajudant d'auxiliar d'administratiu, i per la qual demanaven ni més ni menys que un nivell de FP dos", explica sorprès Vicenç Miñana, informàtic de la facultat de Ciències de la Comunicació.

Segons Albert Recio, professor del departament d'economia aplicada de la UAB, alguns universitaris tenen tendència a creure's "els reis del Mambo" perquè el nostre model cultural promet que "el bo sempre tindrà èxit, en l'esport, en l'art i també fora de la universitat".

No tot són desgràcies en aquesta època d'un cert embús de feines,

Carlos Parrilla (Informàtica)

- 1) En alguna cosa relacionada amb Internet, a una empresa de serveis.
- 2) No serveix per a res perquè quasi tot el que fem es molt arcaic comparat amb el que està sortint ara a fora.
- 3) Bé, aquí no hi ha problemes. El problema és aprendre el que et demanen. Però avui dia qualsevol empresa ja et forma, cosa que du menys problemes.

Xavier Pons (Econòmiques)

- 1) Com a organitzador d'empreses. És semblant al que fa un de relacions laborals però també dirigeix.
- 2) En comparació amb altres universitats com ESADE és deficient. Allà la majoria de professors ha fet la seva vida empresarial.
- 3) Bastant bé, fàcil d'accedir al món laboral perquè l'economia et dona dret a anar a molts tipus de feina.

Eugeni Sánchez (Dret)

- 1) Suposo que advocat, exercir l'advocacia però tampoc no ho tinc gaire clar.
- 2) Quant a conceptes teòrics està bé, però les pràctiques que fem aquí no sé si serveixen de gaire.
- 3) Suposo que amb un contacte et pots acabar col·locant a algun lloc però si no és *xungo*.

JAN PÉREZ

també s'està produint un fenomen positiu com és l'aparició de nous filons d'ocupació en el sector serveis amb feines que poden semblar poca cosa pels universitaris però on s'hi encaixen bé. "Que la gent tingui cultura i treballi en una altra cosa no és sempre un desastre. Que tots treballin del que han estudiat és simplement impossible", lamenta Recio.

Aconseguit el primer objectiu, trobar feina, la segona meta és l'estabilitat. "El treball precari entre els llicenciats és molt alt en aquests moments", confirma Masjuan. El panorama no és per queixar-se gaire. "Estudis de fa anys demostraven que els llicenciats amb feines de baix nivell provocaven problemes dins l'empresa. En canvi, amb l'atur d'ara qualsevol es queixa si encara gràcies té feina", explica Masjuan. Segons l'investigador de l'ICE, "per a l'empresari és molt còmode tenir una persona preparada, educada, ben vestida i que, fins i tot, incorpori innovacions".

Al final dels quatre anys, als més de mil llicenciats analitzats per l'informe els ha passat de tot, des de les primeres feines cobrant *en negre*, en alguns casos, fins a l'anhelat contracte indefinit. Poques setmanes després d'obtenir el títol, 422 universitaris ja havien aconseguit un d'aquests contractes. En canvi, 427 van tenir una "perma-

Segons el professor Masjuan (foto inferior) "per a l'empresari és més còmode tenir una persona preparada, educada, ben vestida i que, fins i tot, incorpori innovacions".

nència relativament llarga en situacions precàries de contractació eventual".

Bona feina per a pocs

Al final dels quatre anys, entre els llicenciats en economia, tan sols quatre tenien una feina de *consultor senior*, amb responsabilitat sobre altres persones i cobrant 362.500 pessetes. No tothom va arribar tan amunt. A l'altra banda hi ha el físic que cobrava 75.000 pessetes donant classes a secundària o el químic que cobrava el mateix fent feines *poc qualificades*, tal i com reflecteix l'estudi. Un 7% dels llicenciats es van fer autònoms, especialment els geògrafs i psicòlegs. Però els menys afor-

tunats van ser 37 llicenciats que ho estaven passant bastant malament al final dels quatre anys. Sobretot moltes noies que tenien la feina penjant d'un fil. Un 1,5% d'exalumnes de la UAB treballaven sense contracte, un 11% feien feines que tenien poca o cap relació amb el que havien estudiat, el 2,6% no havien treballat encara mai i només un 3,5% del total estaven a l'atur. A banda d'aquests darrers casos, sis de cada deu llicenciats manifestaven que estaven exercint ja la seva professió.

Una altra cosa que tothom sabia i que queda demostrada en la investigació de l'observatori: ni INEM, ni Servei Català de

Gemma Santa Eugènia (Dret)

- 1) La veritat és que encara no ho sé, no ho tinc gens clar.
- 2) Crec que és massa teòric i fem poca pràctica. A més hi ha molta matèria i amb quatre anys la carrera és impossible fer-la.
- 3) Molt clar no ho veig perquè cada cop hi ha més gent que estudia dret. Cada cop es necessiten més advocats però no sé si tants com els que som.

Josep Antoni Fernández (Informàtica)

- 1) En el camp de l'estadística, no acabar ni fent docència ni d'informàtic.
- 2) Bastant pessim. Trobo que ensenyen molt malament i que només van a suspendre la gent.
- 3) Molt optimista. Jo compto amb acabar la carrera i no tenir gaire problemes per trobar feina. Els exalumnes diuen que les empreses busquen matemàtics.

Dominich Schumacher (Erasmus, Comunicació)

- 1) M'interessa la fotografia, el disseny, Internet i el cinema.
- 2) Està bé, però no tant. Em falta una mica de creativitat. Hi ha molta teoria i tècnica, tot i que no s'aprèn a fer bé els treballs en grup.
- 3) Crec que està bé per que la combinació audiovisual que suposa el treball a Internet i a la televisió seran les feines que marcaràn el marc laboral del futur.

L'informe Masjuan

L'informe elaborat per l'equip del professor Masjuan està ple d'observacions interessants sobre els llicenciats de la UAB del curs 1993-1994 en diverses carreres.

■ Acabar els estudis: els qui acaben més tard són els pedagogs (27,8 anys d'edat), els geògrafs (27,6 anys), els politòlegs i els sociòlegs (26,8 anys).

■ Trobar feina: Els qui ho van aconseguir més ràpidament són els mestres (amb 22,3 anys, sovint abans d'acabar la carrera però en feines diferents), els llicenciats en empresarials (22,8 anys), els pedagogs (22,9 anys) i els matemàtics (23 anys).

■ Manera de trobar feina: per contactes personals (59,1%), per anuncis en diaris (11,5%), per oposicions (10%), per les pràctiques (4,1%).

■ Tipus de contracte: la majoria comencen amb un contracte eventual (un 68,7% dels mestres) i un 63,7% estan totalment en precari, sense contracte o en negre.

Són bàsicament els pedagogs, els psicòlegs, els politòlegs i els sociòlegs.

■ Sous: El primer sou és de 102.000 pessetes en el cas dels geòlegs.

Els qui més cobren des del principi són els matemàtics: 175.000.

La mitjana del primer sou és de 140.000. Després de quatre anys, el sou mig del llicenciat de la UAB és de 175.000 pessetes.

■ Temps en atur: Abans de trobar feina, els llicenciats que estan més mesos a l'atur són els geòlegs (12,8 mesos), els psicòlegs (10,3), els pedagogs (10,2) i els geògrafs (9,8).

Col·locació, ni borses de treball, el millor per trobar feina són bones connexions. "Els canals institucionals de buscar feina tenen un pes petit en comparació amb les xarxes socials dels amics i la família", segons assegura l'investigador de l'ICE, que recorda als qui no tinguin aquests contactes que quan les empreses contracten de manera objectiva, no es fixen tant en les notes com en les qualitats personals i en les *competències transversals*, com ara ser una persona decidida i capaç de treballar en grup.

Els alumnes més desitjats

Després de la tronada de l'*Informe Bricall* sobre la gestió i el govern de les universitats i de

l'*Informe Masjuan*, sobre la inserció, encara hi ha un altre document sobre aquest tema que ha emergit recentment de la UAB: l'informe anual de l'oficina Treball Campus sobre la seva borsa de treball i de beques. L'any passat, 760 alumnes van fer pràctiques a través d'aquesta oficina promoguda per l'Associació d'Amics de l'Autònoma. La seva coordinadora, Montse Caro, assegura que a un 40% dels alumnes que fan pràctiques els acaben contractant. I en són molts més en el cas d'algunes carreres noves com relacions laborals, segons la professora de dret Maria Jesús Espuny. Si l'informe de l'Observatori és una balança per mesurar quan pesa

JAVIER CALVO

Núria (Educació Especial)

- 1) Mestre de nens amb discapacitats.
- 2) Malament, la nostra carrera està molt mal organitzada. Si te'n vols anar d'Erasmus et trobes que la nostra especialitat no té gaire preferència, t'has d'esperar i que tot el material que necessites te l'has de pagar tu.
- 3) No ho sé. Normal. Has de tenir una mica de sort, suposo.

Quim Marès (Veterinària)

- 1) En aquest moment, en la clínica veterinària d'animals de companyia però fa temps em volia dedicar als animals exòtics i a treballar en un zoo.
- 2) Molt positiu pel que respecta a la meva especialitat, però considero que falten pràctiques.
- 3) Al principi serà qüestió de fer guàrdies però suposo que amb el temps tot millorarà.

Un títol universitari per trobar feina, l'esborrany de l'informe del 2000 de Treball Campus, amb dades del curs anterior, anticipa per on van els trets fora d'aquí, al mercat laboral. Un total de 2.450 estudiants de la UAB van demanar feina a través de la borsa de treball. En canvi, el nombre d'ofertes laborals va ser de menys d'una tercera part, 762, la majoria de PIMES.

Informar per triar millor

El que més demanaven les empreses eren enginyers informàtics. Després venien els llicenciats d'Empresarial, Ciències de la Comunicació, Psicologia, Administració i Direcció d'Empreses i els de Publicitat. A l'altra banda, el cas més dramàtic és el dels biòlegs: els 143 llicenciats que van sol·licitar feina via Treball Campus es van haver de repartir sis escasses ofertes. Res a veure amb la sort dels informàtics: els 90 que buscaven feina van poder triar tranquil·lament entre 144 ofertes de treball.

Que sobrin ofertes de treball és impensable en les següents carreres, les pitjors per trobar feina: no va arribar cap oferta pels 65 llicenciats en Bioquímica, Geologia, Història de l'art, Antropologia i Filosofia que van anar a Treball Campus. En un terme mig es situen Publicitat, amb 47 ofertes de treball per 67 demandes (47/67), economia (63/143), psicologia (63/178), traducció (21/68), Administració i Direcció d'empreses (57/192), Electrònica (4/14), Periodisme (66/268) i les Filologies (13/55).

"Els pares i tota la societat fan pressió perquè la gent vagi a la universitat perquè és el que està ben vist", explica Masjuan. "A la universitat no la pots suspendre mai per això, en tot cas has de suspendre el mercat laboral", sentència en relació a la precarietat per on navegaven també els

JAVIER CALVO

llicenciats. Fet el diagnòstic de la situació amb l'informe de l'Observatori, es tracta de prevenir els estudiants del que els espera abans que triïn la carrera.

Pel damunt de les escasses jornades multitudinàries de portes obertes, han de guanyar importància institucions com l'Observatori de Graduats o les associacions d'amics de la universitat. La seva informació preventiva seria molt més útil que el tracta-

Estar ben preparat és una garantia per trobar treball.

ment de xoc que representa la guillotina de la selectivitat o trobar-se més tard la porta del mercat laboral tancada als morros. Els qui ja es troben de front amb l'examen de trobar feina i ho veuen una mica ennuvolat s'ho poden prendre amb filosofia. Al cap i a la fi, l'informe de l'Observatori ens dona un copet a l'esquena demostrant que les coses milloren amb el temps ■

■ **143 biòlegs van demanar feina a través de Treball Campus. Només van arribar 6 ofertes laborals.**

■ **La mitjana del primer sou del llicenciat de la UAB és 140.000 pessetes.**

jordiortega@ctv.es

MARTA MEDRANO

■ **Josep Maria Romero**
Membre de Comissions Obreres (CCOO)

L'accés del jovent al món del treball

La inserció laboral del jovent al nostre país és una realitat que va associada a precarietat, atur, pràctiques empresarials abusives o inestabilitat laboral. Però quan parlem de joves hem de considerar problemàtiques diverses. La baixa qualificació professional de la gent jove pot ser produïda per diferents factors. Podríem parlar de factors educatius (l'ESO és la gran assignatura pendent del nostre model educatiu i no s'ha d'ignorar l'injust i greu desprestigi que ha patit la Formació Professional), factors socials i econòmics (com l'entorn familiar), etc. No és estrany que algun d'aquests casos arribi a conduir alguns joves fins a l'exclusió i la marginació social.

Així doncs, algunes de les accions formatives complementàries com els programes de garantia social, les escoles taller i cases d'oficis, la formació ocupacional o programes com els tallers d'ocupació, combinen la formació i la necessària experiència professional pràctica per evitar-ho.

El col·lectiu de dones joves és, sens dubte, un dels que més problemes té per accedir al mercat laboral. La dona jove té un doble problema: és dona en una societat de dominació masculina i, a més, jove i sense experiència. Una de les mesures aplicables és la "discriminació positiva". Aquesta discriminació permetria assegurar l'accés de les dones a tots els àmbits de la societat, inclòs el laboral, ja que les lleis vigents no garanteixen la igualtat d'oportunitats.

El panorama professional del jovent universitari no és excessivament optimista. Es pot parlar gairebé d'un

col·lapse o saturació del mercat d'algunes professions que fan que molta gent que ha invertit anys de la seva vida en una titulació tingui dificultats a l'hora de trobar una feina relacionada amb el que ha estudiat.

CCOO ja fa molts anys que ha posat l'ocupació com a eix central en la seva acció sindical: centralitat a l'ocupació. Juntament amb la negociació amb les Administracions

Públiques ens hem dotat de dos instruments sobre els quals pivota la nostra aposta per contribuir a la generació de més i millor ocupació: el CEPROM (Centre de Formació Ocupacional), adreçat a aturats i aturades

i formació contínua, per aconseguir una qualificació i reciclatge professional durant tota la vida laboral dels treballadors i treballadores i l'ASSOC (Centre d'Inserció i Orientació Professional) dirigit especialment a aquell col·lectiu de treballadors i treballadores que estan a l'atur o que busquen un millor lloc de treball.

Donar solucions mai és -ni mai ho ha estat- fàcil, i menys quan parlem d'aspectes tan difícils i problemàtics per al jovent del nostre país. Però el sindicalisme nacional i de classe que representa CCOO i el projecte *Acció Jove* assumeixen els reptes de transformar aquesta situació amb propostes com la reducció i la reorganització de la jornada laboral, per aconseguir una jornada setmanal de 35 hores, negociar un II Conveni Català de les ETT que reconduïx les nefastes conseqüències d'aquella reforma laboral del 1994, o denunciar l'incompliment i el bloqueig sistemàtic per part de la patronal catalana del Pacte per l'Ocupació.

El col·lectiu de dones joves és un dels que més problemes té per accedir al món laboral

■ NOTÍCIES

■ **Millora del transport**

Els estudiants de ciències demanen millores en el transport a la UAB. Arran de les vagues de RENFE, des de l'Assemblea de Ciències s'han recollit les queixes dels usuaris de RENFE i dels autobusos Sarbus, entre d'altres. L'Assemblea de Ciències ha creat una comissió per estudiar els problemes de transport que ocasiona estudiar a l'Autònoma. S'ha enviat al cap de l'Àrea de Logística i Medi Ambient de l'Autònoma els manifestos on es dóna compte de la necessitat d'una millora en moltes línies de transport que comuniquen el campus de l'Autònoma.

■ **Acord per la formació de turisme i hosteleria**

El Rector de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Carles Solà, i el vicepresident de Sol Melià, Sebastián Escarrer, van signar el 7 de juny passat un acord estratègic de col·laboració. L'objectiu principal d'aquest conveni és el desenvolupament conjunt de projectes per millorar la formació universitària dels futurs professionals del turisme i l'hosteleria.

■ **Web sobre l'euro**

La UAB començarà a fer les seves operacions en euros l'1 de gener de 2002. Tot i així, des de l'1 de gener de 1999 es pot fer servir l'euro per a fer pagaments que no siguin en efectiu. Per aquest motiu s'ha elaborat una pàgina web sobre com afecta aquest canvi a les operacions monetàries. Dins aquesta web hi ha informació detallada sobre el calendari de l'euro, les normes d'arrodoniment i el disseny de les monedes i billets. També hi ha una llista de webs d'interès.

<http://www.uab.es>

La Premi Nobel de la Pau, Rigoberta Menchú, a l'Autònoma.

Els reptes de la **cultura** per la pau

Rigoberta Menchú i Federico Mayor Zaragoza van presenciar l'acte de clausura de la Diplomatura de Cultura de la Pau.

El 30 de maig va tenir lloc la clausura de la Diplomatura de Cultura de la Pau a l'Auditori de la Facultat de Lletres. Aquesta Diplomatura, que es va iniciar el novembre passat, ha estat promoguda per la Càtedra UNESCO sobre Pau i Drets Humans. L'objectiu d'aquest curs, segons l'encarregat i Titular de la Càtedra, Vicenç Fisas, és que les perspectives de qualsevol disciplina adquireixin uns coneixements per poder ser "constructores de pau dins el seu àmbit específic". L'acte de clausura va comptar amb la presència de la Premi Nobel de la Pau Rigoberta Menchú, i de l'exdirector general de la UNESCO Federico Mayor Zaragoza, juntament amb el degà de la Facultat de Lletres, Joan Pallarès, el rector Joan Solà i Vicenç Fisas.

Vestida a la manera dels indígenes del seu país, Menchú va començar el seu parlament

recordant una metàfora que li explicava el seu pare segons la qual tots els humans no són més que espigues diferents de blat de moro, totes amb el mateix dret a sobreviure i desenvolupar-se. Desgranant un discurs ple d'humanitat i carisma personal, la Nobel guatemaltenca va reclamar un major compromís de la ciència cap als qui pateixen la persecució dels poderosos.

Mayor Zaragoza, per la seva banda, es va mostrar molt crític amb l'homogeneïtzació de la cultura, del tot coherent amb la seva posició com a màxim responsable de la UNESCO, on durant 12 anys es va significar per la seva defensa de la doctrina americana del *Free Flow of Information* ■

**Esther Villarrubia
David Carbonell**

JOANA PANADÉS

Anar a classe amb **parets i avis**

La UAB durant el curs 2000-2001 posa en marxa el programa *L'Autònoma i les persones grans*, amb el suport de l'INSERSO, i amb l'objectiu de formar i potenciar la cooperació entre els joves i les persones majors. El projecte inclou activitats a les diferents facultats, cicles de programes formatius de diverses localitats de Catalunya i la interacció entre associacions de joves i de gent gran.

Els estudiants de la UAB, a partir del curs vinent podran anar a classe i preparar els exàmens amb els pares i els avis. Aquest programa ofereix 25 places per a majors de 55 anys, sense requeriments acadèmics. Podran cursar assignatures de ciències polítiques, socials i humanitats. També d'economia i de divulgació científica. El projecte inclou altres activitats: tallers informatius sobre temes d'actualitat a localitats de Catalunya i activitats conjuntes entre les associacions d'estudiants i les associacions de gent gran. La iniciativa, pionera a l'Estat espanyol, pretén "apropar coneixements a la gent gran per comprendre millor el context actual i incentivar la cooperació entre generacions".

L'Autònoma i les persones grans parteix de l'any 1999, proclamat per l'ONU Any Internacional de les Persones Majors. El projecte que du a terme l'Escola de Doctorat i Formació Continuada de la UAB i està dirigit per Mercè Pérez Salanoba, s'emmarca dins aquesta "necessitat d'adoptar nous enfocaments" ■

J.P.C.

■ **Comerciant amb la natura**

El geògraf Martí Boada, professor de Ciències Ambientals de la UAB i membre del Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient, col·labora des de fa un any amb la universitat mexicana de Zacatecas en la realització d'estudis de camp a la zona. En un recent viatge a Barcelona, Boada va descobrir unes pinyes de pi blau -una espècie endèmica mexicana en perill d'extinció- que es venien com a *souvenirs*. Boada ha dirigit una expedició a Mèxic per iniciar el procés de protecció d'aquest recurs natural. "Encara que les pinyes es recol·lecten obertes, una vegada caigudes de l'arbre, el just seria que el comerç revertís en la comunitat de Guachipila", diu Boada.

■ **La recerca veterinària a televisió**

Un equip del programa 2000 FF del Canal 33 va visitar el 28 de maig les instal·lacions de les granges de la Facultat de Veterinària per elaborar un reportatge sobre la identificació electrònica en animals de granja. El programa va entrevistar el cap de la Unitat de Producció Animal, Gerardo Caja, i a Cristina Conill, membre del grup de recerca pioner en la innovació.

■ **Enginyeria crea un servei de Mailing List**

El Consell d'Enginyeries i la TAU (Telemàtica a la Universitat) han organitzat un sistema de comunicació d'estudiants per e-mail. El sistema de donarà opció a rebre informació acotada temàticament de tots els estudiants, professors i PAS que hi vulguin pertànyer. Visiteu la pàgina del TAU:

<http://tau.uab.es>

JORDI ORTEGA

La pau supera la desfilada militar. La desfilada del *Día de las Fuerzas Armadas*, del passat 27 de maig, va concentrar unes 20.000 persones a Montjuïc. La Plataforma Unitària per la Pau va convocar diverses protestes pacífiques com l'acampada antimilitarista a la Plaça Espanya i el Festival per la Cultura de la Pau, que va reunir unes 45.000 persones al Parc de la Ciutadella ■

ANTONI BOFILL

Concert de primavera

L'orquestra de la Universitat Autònoma ha actuat al teatre de la UAB amb motiu del quart concert de primavera que organitza anualment la Universitat. Del concert, que va tenir lloc el dia 25 de maig, se'n van oferir dues sessions. L'oferta d'aquest quart concert ha estat formada per la Simfonia VII de William Boyce, pertanyent al Barroc, la Simfonia en re de J.M. Haydn i la Simfonia en re de Mendelssohn, obra primerenca del genial músic romàntic. L'afluència a l'acte no va ser massiva, però l'èxit és major cada any, i s'espera que en anys posteriors es pugui consolidar com un dels actes culturals fonamentals de l'Autònoma.

Objectiu: conscienciar

L'associació prodisminuïts de la UAB prepara dues campanyes de conscienciació abans que acabi el curs. Pel 14 de juny, una jornada d'inserció laboral per disminuïts on es treballaran aspectes pràctics i es convidarà a associacions de disminuïts o d'ajuda al disminuït. A més, últimament una campanya fotogràfica per sensibilitzar el col·lectiu universitari sobre les barreres que cal suprimir. "Des de l'ADUAB apostem per la nostra autonomia plena i per això farà falta eliminar tots els obstacles", argumenta Rodríguez.

Desconvoada la **vaga** del PAS

JAN PÉREZ

Després de més de cinc mesos de negociacions entre sindicats i les gerències de les universitats, hi ha un acord. Per assolir aquest acord, els tres organismes sindicals presents a la Mesa de Negociacions van desenvolupar un procés de mobilitzacions proposant la convocatòria d'una vaga a les assemblees de personal laboral. Per aconseguir més pressió s'havia acordat que l'acte de protesta coincidís amb els dies en què es realitzen les proves d'accés a la universitat (PAAU), cosa que va provocar alarma als instituts i els estudiants que s'hi havien d'examinar. Les reivindicacions del personal laboral, prop de 650 persones a la UAB, es basen en la defensa

El PAS de la UAB i de la resta d'universitats públiques de Catalunya havia convocat una vaga els dies 13, 14 i 15 de juny per desbloquejar la negociació del IV Conveni.

del III Conveni Col·lectiu pel Personal Laboral de les Universitats Catalanes aprovat el 1995, al qual demanen millores en alguns dels seus aspectes: que s'apliqui al personal contractat per les organitzacions dependents de les universitats, com són les fundacions, i una millora en l'àmbit de la precarietat laboral i l'estabilitat dels contractes d'aquest col·lectiu. Es demana una jornada laboral continuada, de les 8 del matí a les 9 del vespre. També s'ha plantejat la necessitat de regular les retribucions i la classificació professional establerta per la Generalitat ■

Judit Quintana

MARTA MEDRANO

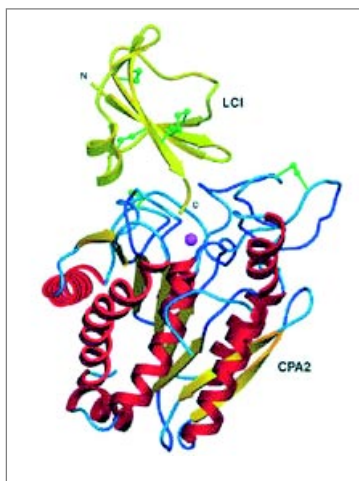

El bilingüisme a l'Autònoma. El 24 de maig passat a la Facultat de Filosofia i Lletres va tenir lloc la conferència *El bilingüisme com a factor de la cultura Europea*, a càrrec de Gabriel Jackson, historiador i professor emèrit de la Universitat de Califòrnia. Va considerar una actitud "poc intel·ligent fer-se enemic de l'espanyol" ■

Neix un nou informe sobre comunicació

L'Institut de la Comunicació (InCom) de la UAB va presentar l'*Informe de la Comunicació a Catalunya 2000*, el passat 2 de juny a la Casa Convalescència de Barcelona. Aquesta publicació, elaborada per 44 acadèmics i intel·lectuals, suposa el "punt d'arrencada públic de l'InCom", tal com afirma el director de l'Institut, Miquel de Moragas, ja que és la seva primera publicació pròpia. És també la primera publicació acadèmica d'aquestes característiques elaborada fins ara dins l'àmbit de Catalunya i tindrà una periodicitat biennal ■

De la **sangonera** es farà fàrmac

Una proteïna de la sangonera, la LC1, podria ajudar a elaborar fàrmacs per a la gent que pateix trombosis i embòlies. Un fet important sobretot perquè retardaria la fibrinòlisi. Això es desprèn d'una investigació tripartida, dirigida per científics de l'Autònoma, per l'Institut Max Planck de Bioquímica de Munic (Alemanya) -dirigit pel premi Nobel de Química Robert Huber-, i un grup d'hematologia de l'Hospital de Sant Pau. Aquesta recerca va començar el 98 i dos anys després hem

Estructura tridimensional del complex entre la LC1 i la CPA2 humana.

obtingut resultats. La sangonera disposa d'una proteïna que serveix d'inhibidora d'uns enzims que hi ha en el plasma sanguini i que pot tenir relació amb la coagulació humana. S'espera que la *Hirudo medicinalis*, dissenyada per ser productor de molècules en estat líquid, faci front a dolences circulatories. Josep Vendrell, un dels components de l'equip investigador de la UAB, es mostra caut perquè "aquest descobriment és tan sols el començament d'un llarg trajecte". Adverteix que és el punt de partida per poder dissenyar fàrmacs destinats a l'aplicació en processos antitrombòtics. L'estudi té gran interès per a la comunitat científica i per la societat en general arran de l'abast dels problemes de circulació a nivell espanyol i també europeu. Per fer-nos una idea, en el rànquing de mort per malalties, es troben dins dels quatre primers llocs a nivell mundial. A Occident és més accentuat, però no "perquè en els països menys desenvolupats mengin millor, sinó perquè han adquirit menys mals hàbits", assegura el professor Josep Vendrell ■

Laura Segur

■ **Concerts per acomiadar el curs**

Cultura en Viu, associació que engloba 9 grups culturals i més de 400 estudiants, va acomiadar les activitats el passat 30 de maig. I ho va fer mitjançant un concert al teatre de la UAB on van participar dues formacions integrades per estudiants i un tercer grup on participà el professor i guitarrista Roberto Dañobeitia. Segons Jesús Aguilera, cap de promoció cultural de Cultura en Viu, "el concert va ser la cloenda perfecta d'un any en el qual, de nou, hem facilitat als estudiants tallers de moltes modalitats artístiques.

Més informació:
<http://blues.uab.es/cultura/>

■ **Projecte ecològic al Centre d'Estudis Ambientals**

El Centre d'Estudis Ambientals de la UAB està redactant un projecte local d'Agenda XXI amb l'objectiu de diagnosticar els problemes mediambientals de l'Autònoma per, en un futur, posar-hi remei. S'estudien, entre altres, els residus, l'aigua, el soroll i la mobilitat. El projecte estarà acabat el juliol i es presentarà a la comunitat universitària el pròxim setembre.

■ **Què passa amb les pràctiques**

Per tal de completar la seva formació els estudiants de ciències demanen tenir accés a pràctiques dignes i de qualitat. Des de l'Assemblea de Ciències s'està fent una crida per a solucionar els problemes que comporta realitzar les pràctiques. Des de començaments de curs s'han mobilitzat i realitzat diferents accions reivindicatives. El Rectorat ha promès estudiar el tema quan redactin un informe.

■ **Contra la SIDA**

El passat dia 25 es va inaugurar a l'estació FGC de la Universitat una exposició sobre la SIDA organitzada per la Fundació Autònoma Solidària. Joan Solà, rector de la UAB, va voler destacar en l'acte el canvi de mentalitat que en les últimes dècades ha experimentat la universitat catalana, el seu creixent compromís amb valors ètics i socials i, finalment, el moviment de voluntariat que s'hi ha anat desenvolupant. L'exposició, integrada per composicions fotogràfiques diverses i fulls d'informació sobre la prevenció, acabarà el 25 de juny ■

■ NOTÍCIES

Jornades Doctorials 2000

La Universitat Autònoma de Barcelona organitza unes jornades sota el títol *Jornades Doctorials 2000*, que tindran lloc del 25 de juny al 1 de juliol, a les instal·lacions d'EADA, a Collbató. Aquestes jornades comptaran amb la presència de representants d'empreses i de professorat específic. En aquestes jornades s'estudiarà la metodologia per elaborar i presentar projectes d'innovació i desenvolupament professional.

Nou projecte docent per al porcí

La Universitat Autònoma de Barcelona i l'escola Sus Scrofa-Fundació han firmat un conveni de col·laboració per dur a terme activitats docents especialitzades en el sector porcí amb les que es formarà personal qualificat per treballar en granges de porcs. El projecte preveu la creació de la primera escola dedicada únicament al sector porcí del sud d'Europa, i està previst que el primer curs s'iniciï el pròxim mes de novembre.

Portes Obertes al pares de Secundària

Per segon any consecutiu han començat el mes de juny les Jornades de Portes Obertes destinades als pares dels alumnes de Secundària de tota Catalunya. Aquestes jornades, que es desenvolupen al llarg de vuit sessions. Serveixen per donar a conèixer la diversitat d'estudis que es poden fer a la UAB, així com els serveis que ofereix el campus. Aquest any els pares han estat rebuts a la Facultat de Dret on un professor els ha explicat les característiques de l'ensenyament universitari i, en especial, el de l'Autònoma.

CARMEN MORENO

Simulacres d'**evacuació**

Els bombers eren presents en el simulacre d'evacuació de la Facultat de Ciències de l'Educació.

A l'edifici de Ciències de l'Educació, el passat mes de maig, es va fer un simulacre d'evacuació. Per al curs vinent estan previstos altres simulacres d'evacuació a les torres de Químiques, l'edifici de Lletres i la Casa de Convalescència (Hospital de Sant Pau), dins del programa del Comitè de Seguretat i Salut.

Manel Ebri, cap de l'àrea de Logística i Medi Ambient, intergada al Vicerectorat del Campus i de Qualitat Ambiental,

informa que aquests simulacres d'evacuació són un dels punts de les futures actuacions del servei de prevenció i seguretat que forma part del Vicerectorat del Campus. Entre els projectes més propers hi ha la implantació del Servei de Riscos Laborals. Al setembre es posa en marxa tot el projecte, amb un programa de conscienciació i una millora de la coordinació entre els departaments i estaments que col·laboren en els temes de salut i de seguretat ■

Estudiar des de la presó. 31 estudiants de la UAB treballen com a voluntaris a la presó mixta Can Brians mitjançant el Programa per a la Integració dels Presos de la Fundació Autònoma Solidària. A les presons falten biblioteques, programes culturals, activitats esportives i lúdiques. Els voluntaris s'encarreguen d'aquestes tasques els caps de setmana, aporten llibres i ajuden a la alfabetització i reeducació. També donen classes de reforç a 24 interns que preparen l'examen d'accés a la Universitat per a majors de 25 anys i a tres presos que estan estudiant actualment una carrera a la UAB des del centre ■

Nou prototip de vector per a teràpia gènica

Un equip d'investigadors de la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigit pel doctor Antonio Villaverde, ha obtingut una proteïna recombinant multifuncional amb potencial com a vector gènic i que mostra avantatges respecte dels seus competidors: els virus i els pèptids sintètics. L'element clau per a l'èxit de la nova molècula ha estat la incorporació de les regions del virus que dirigeixen la seva entrada duran la infecció. Aquesta important recerca que ha portat al desenvolupament de l'esmentat vector gènic recombinant, el primer dissenyat i produït a partir de regions víriques de reconeixement cel·lular, serà descrita en detall a la edició de juny de la revista *Biotechnology and Bioengineering* ■

■
Ramon Pascual
*Professor
de Física teòrica.
Departament
de Física
de la UAB
Exrector
de la UAB*

“Cal conèixer el que la **nostra** **societat** espera del sistema universitari”

**Cap de la
comissió
a qui la
Generalitat ha
encarregat
un informe
sobre les
universitats
catalanes**

JAVIER CALVO

Per què creu que l'han triat a vostè i no a una altra persona? Era l'únic rector que quedava lliure... Parlant seriosament, sóc una persona que ha pensat en la Universitat, he estat rector de la UAB del 1986 al 1990. Sí, tinc una certa experiència.... he sigut vicerector, Director General d'Ensenyament Universitari amb el primer Govern de la Generalitat, vaig ser el primer responsable d'universitats quan encara no estaven transferides.

He estat degà i escric articles sobre la universitat. L'estiu passat vaig fer un assaig sobre les universitats que aviat es publicarà. Devien pensar que era una persona prou implicada.

Quin motiu hi ha per crear una comissió que faci un informe sobre les universitats catalanes? La comissió ha estat creada pel senyor Mas-Colell —conseller d'Universitats—. El que està clar és que jo no faré l'informe

Ramon Pascual combina la seva activitat com a docent a la UAB amb l'elaboració de l'informe encarregat per la Generalitat.

Bricall, perquè ja està fet, i fa una anàlisi de la situació de les universitats espanyoles comparat amb altres sistemes universitaris. Està encarregat pels rectors; és lògic que el govern de la Generalitat vulgui un informe sobre el que la societat vol de les universitats: què espera del sistema universitari, què pensa, quines accions opina que s'haurien d'emprendre perquè el sistema universitari sigui potent de cara als anys que vénen. Per

tant, si s'ha de fer una nova Llei de Reforma Universitària, que no sigui un pegat sobre la LRU (Llei de reforma universitària) que existeix ara. Hauria de ser una llei que permetés a les nostres universitats competir en els pròxims anys.

El govern de Madrid vol reformar la LRU. I la Generalitat catalana, en el moment que s'enceti la discussió, vol aportar algun document sobre el que la societat catalana vol del sistema universitari.

L'objectiu de l'informe que m'han encarregat és tenir a punt un document on consti el que ens agradaria que fos i que digués la Llei de Reforma Universitària: que respectés l'autonomia de les universitats. I en el cas que realment fos una llei, que deixés un marge perquè la Generalitat en pogués fer una de pròpia. Actualment amb la LRU i els Estatuts de les Universitats no queda espai per això.

L'objectiu final de l'informe és poder presentar-lo a Madrid?

És per aportar un document amb el punt de vista de la societat catalana. És un document més dels que ja hi haurà sobre la taula en el moment indicat, i m'agradaria que fos important. Voldria que contingués coses positives. Però el que serà el document final ja ho veurem d'aquí a uns mesos, només cal esperar.

Estem parlant de governs i per tant de polítics. Quin interès hi tenen ells en la universitat?

Els polítics sempre diuen que hi tenen molt d'interès, que la universitat és fonamental. I tenen raó. Jo crec que la universitat forma la gent preparada de demà o sigui que en els sistemes educatius, la universitat és important. No hi ha cap polític que ho negui, una altra cosa és que hi dediquin els recursos necessaris. Amb això vull dir que tots hi participen del pes que té.

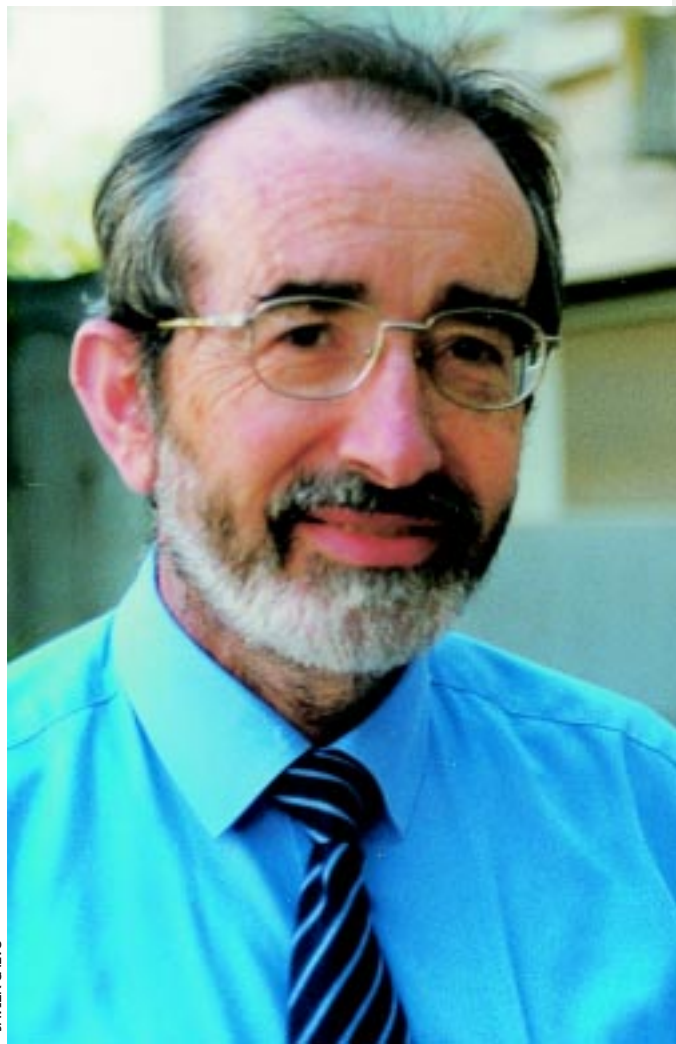
■ **"L'informe Bricall és un informe fet o encarregat pels rectors. És lògic que el govern de la Generalitat vulgui un informe, no sobre el mateix, sinó sobre el que la societat vol de les universitats."**

Ja ha pensat en els punts o les bases en les que es fonamentarà l'informe?

Des que m'ho van encarregar que hi penso, i ja tinc coses preparades.

La seva experiència com a rector és un punt positiu?

La meva experiència és la d'haver passat molt temps a la universitat, haver-ne dirigit una, saber quins són els problemes. Però això no significa que jo tingui la solució dels problemes. El que precisament intentem és formar una comissió que no sigui homogènia, i en la qual, persones que vénen de camps diferents, aportin punts de vista diversos. En la comissió intentarem fer debat sobre el que hauria de ser la universitat del futur. Jo tinc els meus punts de

JAVIER CALVO

Ramon Pascual serà el president de la comissió que ha format la Generalitat per elaborar un informe sobre la Llei de Reforma Universitària.

vista, però si només comptessin amb el meu criteri, ja no faria falta crear la comissió. La idea és que entre tots vint creem el document definitiu.

Hi ha ja alguns problemes que es manifestin com a punts de sortida per elaborar el document?
Sincerament, seria una mica arriscat dir el que els meus companys de comissió consideren problemes. Només puc dir els que jo veig; la resta seria aventurar-se massa.

Quins són?

El primer que apuntaria és que des de l'any 1983, quan es va aprovar la Llei de Reforma Universitària a l'actualitat hi ha hagut canvis substancials. Per exemplificar-ho diré que al 86 quan era rector no tenia un ordinador a la taula del despatx;

JAVIER CALVO

El perfil

Ramon Pascual va néixer a Barcelona el 4 de febrer de 1942. Llicenciat i doctor en ciències físiques, actualment, i des de 1971 és catedràtic de Física Teòrica a la Universitat Autònoma de Barcelona, departament que ell mateix va fundar. A més va ser rector d'aquesta universitat des de 1986 fins a 1990. Pascual és autor de més de 40 treballs publicats a les revistes científiques estrangeres més prestigioses sobre Física de Partícules Elementals i també de diversos articles publicats en revistes i diaris, d'entre els quals destaquen col·laboracions amb La Vanguardia. L'any 1967 va ser becari de l'Agència Internacional de Energia Atòmica al *International Center for Theoretical Physics* a Itàlia. Per altra banda, és membre de la Real Sociedad Española de Física i membre fundador de la *European Physical Society*. També és acadèmic de la Real Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona. A més, és autor de crítiques de llibres, com per exemple, a la revista *SABER / Leer*, de la Fundación Joan March.

això avui dia, seria impensable. Un detall com aquest afecta les universitats. Quan es va redactar la LRU es venia d'una situació quasi preconstitucional. Aquesta llei va intentar establir unes regles del joc. Un altre tema a destacar és que hi havia molt poques universitats privades. Aquí a Catalunya entre públiques i privades n'hi havia tres. Ara, el panorama no s'assembla en res, i això requereix canvis, que s'han de donar en diferents camps: en el del professorat i en l'agilitat de les universitats, que han de poder adaptar-se a una societat canviant. Tot plegat fa que quan rellegeixes la llei t'adonis que ha quedat desfasada. Tot i això, haig de dir que en el seu moment jo era partidari de la LRU, i fins i tot en algunes coses vaig col·laborar...
Qui ha triat i amb quins criteris

"Quan es va redactar la LRU es venia d'una situació quasi preconstitucional".

els components de la comissió? S'ha intentat agafar gent que pugui aportar punts de vista diferents, de manera que no hi hagués un pensament unitari. A alguns els semblarà una barreja equilibrada, i a altres descompensada, en tot cas és la que al Conseller li ha semblat convenient, i amb la que jo estic totalment d'acord.

L'informe pretén plasmar l'opinió de la societat catalana. Això es tradueix en cercar representants dels diferents móns que la componen?

No tenim temps de fer el que un sociòleg en diria un treball de camp, ja que si aquesta llei s'ha de fer en aquesta legislatura vol dir que d'aquí nou mesos, màxim un any, hi haurà d'haver uns textos damunt la taula per poder treballar. Tinc

JAVIER CALVO

la impressió que el que les parts opinen ja està dit i fet. A més, existeixen diversos informes, dades i documents sobre el tema. No únicament l'Informe Bricall, per cert prou extens.

El que fa falta és un treball de síntesi que digui què s'ha de fer perquè la universitat vagi bé i pugui situar-se en el marc Europeu en els propers anys.

Quina representació hi haurà per part de les universitats a l'informe que està fent?

En aquest document no hi haurà com a part implicada directament la universitat. Els universitaris ja tenen altres vies per fer sentir la seva veu, i altres documents. Aquest és un document que es farà des de fora de la universitat. El que sí s'ha intentat és que hi hagi representació de totes les zones, a més dels diferents documents

que ens porti el Departament d'Informació.

L'informe contindrà solucions als possibles problemes de les universitats, o senzillament analitzarà la situació actual?

Analitzarà, però també aportarà solucions, perquè en el moment en què es redacti una llei hi hagi possibilitats que aquestes hi siguin incloses. Això no vol dir que ens posem d'acord, ja que qui fa les lleis són els polítics; i la vintena de persones que treballarem en l'informe no ho som. Podríem donar algunes directrius sobre el que creiem que seria útil per a les nostres universitats, però després s'haurà de veure quin cas en fan.

S'hi veurà reflectida l'organització interna de les universitats?

Hi ha una cosa que és l'autonomia universitària. A la societat li

"A la societat li interessa que les seves universitats funcionin, la manera com ho fan, com s'organitzen o es gestionen no l'hem de dir nosaltres."

interessa que les seves universitats funcionin, la manera com ho fan, com s'organitzen o es gestionen no l'hem de dir nosaltres. Tot i això el que potser haurem de dir és que determinat funcionament o tipus d'estructura no va bé. El que sí que és feina nostre és deixar un sistema prou àgil perquè facin ús de la seva autonomia, i si en fan mal ús que es puguin prendre mesures per arribar a controlar-ho des de dins.

En molts casos les universitats s'han saltat les lleis, o fins i tot hi ha hagut forats econòmics i mai s'ha penalitzat ningú. Jo sóc partidari de l'autonomia plena; ara, si en fan una utilització incorrecta s'ha de poder donar senyals d'alerta i aplicar mesures. La llei per tant ha de preveure que hi hagi mecanismes de correcció ■

Anna Cañigual

CARME MORENO

La cara i la creu de la Vila Universitària

És fàcil vendre la Vila Universitària com el paradís dels estudiants. Hi ha ànsies de marxar de casa, d'envoltar-se de gent nova amb qui compartir els suspensos, amb qui aprendre a cuinar alguna cosa més que macarrons durant els quatre, cinc, sis... anys en els quals estudies la llicenciatura que suposadament "has triat". Aquest temps pot ser inoblidable gràcies als avantatges i serveis d'aquesta gran residència o un mal record per la desinformació de la lletra petita del contracte.

La Vila Universitària acull cada any quasi 1.800 persones distribuïdes en 632 apartaments, just al costat del Campus universitari i amb una bona combinació de trens i autobusos. S'hi allotgen estudiants de tot el món, de manera que els més extravertits tenen l'oportunitat d'apropar-se a altres cultures i els més calculadors, la d'estalviar-se l'acadèmia d'idiomes. La Vila va néixer, com tantes altres coses en aquest país, l'any 1992 amb motiu de les Olimpíades. Aquests vuit anys de breu història fan que les instal·lacions siguin relativament noves.

Però, amb què ens trobem un cop plantem les maletes i entrem a "casa nostra"? La Vila procura evitar sorpreses des del principi.

En el moment de fer la sol·licitud es fan una sèrie de preguntes als futurs residents per saber quin és el seu perfil i les seves necessitats. Intenten evitar d'aquesta manera ajuntar un fumador compulsiu amb un maniàtic del tabac. També tenen en compte si un grup de persones volen compartir apartament o si l'estudiant prefereix viure per tal de practicar un idioma. Els discapacitats poden trobar pisos adaptats a les seves necessitats.

Preus dels pisos

A la sol·licitud, el resident escull el tipus d'apartament que prefereix. Les característiques en les quals s'ha de fixar són el preu, els metres quadrats i el nombre

de persones. Hi ha quatre mòduls d'apartaments per triar amb preus que oscil·len entre les 20.900 i les 45.000 pessetes. També existeix la possibilitat d'un apartament individual que costa 52.000 pessetes. Cal esmentar que a aquestes quantitats s'afegeix 1.020 pessetes de despeses comunitàries i un 16% d'IVA. Amb la qual cosa, viure a la Vila és una opció còmoda, però la comoditat es paga.

Els habitatges estan completament moblats (sofàs, armaris, nevera, calefacció...) i tots disposen d'ascensor i de possibilitat de tenir línia telefònica. Els més sibarites poden contractar el servei de mitja pensió per 22.000 pessetes al mes. I els més mimats, sol·licitar un servei de neteja des de 4.000 a 7.000 pessetes per sessió. Els serveis d'aigua i llum no entren dins del lloguer. Les companyies subministradores emeten els rebuts de cada pis a la Vila i aquesta fa d'intermediària. La quantitat d'aquests rebuts, és a dir, el consum més el 16% d'IVA, la reparteixen solidàriament entre el nombre d'integrants de cada apartament. Respecte les sospites de residents que asseguraven que la Vila tornava a cobrar el 16% d'IVA durant aquest filtre, el Conseller delegat de la Vila Universitària, Carles Grau afirma: "No treiem una pesseta de benefici. Al contrari, ens costa diners perquè quan un pis es buida, els mínims els paga la Vila. La nostra funció és únicament d'intermediari. És una funció que ningú vol fer, ni l'empresa subministradora ni els residents".

Si un resident té queixes o reclamacions respecte a l'import dels seus rebuts, pot demanar un altre rebut detallat. Si, tot i això, continua tenint dubtes, pot adreçar-se a la direcció de la Vila. Un representant de la Vila i el mateix resident aniran aleshores a l'empresa subminist-

■ **La Vila Universitària acull cada any quasi 1.800 persones en 632 apartaments.**

■ **Canviar una bombeta costa 1.150 pessetes els dies feiners i 2.150 si és festiu.**

tradora. El problema en aquest cas per Carles Grau és que acaba sent una "negociació a tres bandes".

Una altra queixa generalitzada és la possibilitat que els serveis tècnics puguin entrar als apartaments, segons la clàusula desena del contracte, "en absència i/o sense coneixement previ per part del resident". Grau assegura que normalment entren acompanyats i que "només pot entrar el personal de serveis tècnics i en cas de salubritat i seguretat". Aquest punt encara sorprèn més si llegim la normativa interna del funcionament de la Vila on es considera falta "qualsevol intromissió o inter-

Una altra possibilitat d'habitatge al costat de la Vila Universitària és l'Hotel del Campus. Es troba en una de les places, amb una moderna font al mig.

venció en l'entorn personal que suposi un atemptat contra l'honor, la intimitat o la dignitat personal". Hi ha un atemptat contra la intimitat pitjor que la possibilitat que entrin a casa teva sense el teu permís o fins i tot sense el teu coneixement?

Els preus abusius de les reparacions són un altre punt a tenir en compte. Canviar la tapa del wàter et costaria 4.650 pessetes els dies feiners i 6.650 els dissabtes i festius. D'un canvi de bombeta cobren 1.150 si és feiner i 2.150 si és festiu. Ah! A més aquests preus no contempen l'IVA. Amb la qual cosa, si has de canviar una bombeta, no sortiràs el dissabte per compensar.

Balanç dels residents

L'any passat es va enregistrar un nivell d'ocupació del 96,2%. La majoria són joves d'entre 18 i 22 anys que estudien a la Universitat Autònoma. Els alumnes de Ciències són el col·lectiu més abundant, seguits pels de Ciències de la Comunicació i els de Filosofia i Lletres. La proximitat a la Facultat i la comoditat són els principals avantatges que destaquen els residents. El 69,3% valora de manera satisfactòria la seva estada a la Vila, tot i que molts consideren que els equipaments podrien ser millors.

Serveis de la Vila

El conjunt residencial es completa amb un seguit de negocis que fan l'agost durant el mesos lectius: supermercats, bugaderies, bars...i fins i tot, auto-escoles. Els preus d'aquests serveis segueixen sent abusius. Segons la residenta M.D.L, "els preus del supermercat són molt elevats. A més a més, no tenen carn fresca". La majoria dels residents consultats afirmen que compren en l'Alcampo, supermercat situat a Sant Quirze.

El problema d'aquesta opció és, com explica M.D.L, qüestió de temps: "hem d'agafar el ferrocarril i disposar, com a mínim, de dues hores per fer la compra".

Els residents, la majoria dels quals són estudiants, també gaudeixen de temps lliure. Una manera de desconnectar dels estudis és, per exemple, jugar al futbolín.

Tot i això, viure a la Vila és una opció escollida per molta gent. Una prova clara és la llista d'espera.

L'adjudicació de les places es reparteix un 50% per alumnes procedents de COU o Batxillerat i l'altre 50% per trasllats d'expedients, FP, Escuela Superior de Hostelería de Catalunya, escola Universitària de Turisme, cursos superiors de la UAB i majors de 25 anys. La selecció és en funció de les notes obtingudes a les PAAU, domicili familiar (tenen preferència els que viuen més lluny de la universitat) i, per últim, criteris econòmics (es valora que l'estudiant hagi obtingut beca el curs

anterior). Amb la resta de sol·licituds es fa un sorteig davant de notari. Les llistes d'espera sembla que no sigui un problema, ja que segons el cap d'Al·lotjament, Claudi Montefusco, "enguany han entrat totes les sol·licituds i l'any passat no van arribar a 10 les persones que es van quedar sense plaça". Així que la Vila Universitària és com tot: té els seus avantatges i els seus inconvenients. S'han de mesurar i meditar amb molta tranquil·litat per veure cap a quin costat es decanta la balança ■

Sandra Sanjuán
Laura Carulla

La vida de l'estudiant universitari no s'acaba amb l'última classe del dia. Molts d'ells aprofiten les poques hores que tenen lliures formant part d'alguna organització o col·lectiu estudiantil. Organitzen actes, tenen projectes, discuteixen, potser somnien amb un món millor i, de vegades,

La **Veu** dels Estudiants

plasmem tot això en una publicació pròpia, que reflecteixi com cap altra el seu ideari i la seva visió de la vida. Es tracta de revistes més o menys elaborades, més o menys àmplies (això depèn en gran mesura del pressupost de què disposin) i amb una periodicitat força variable. Però un punt en comú: il·lusió per fer-la (en cal, i molta) i empena per tirar-la endavant.

Els col·lectius que elaboren una revista a la Universitat Autònoma són molt dispersos: n'hi ha que són de sindicats estudiantils (AJEC, BEI, MEP...), d'altres són Consells d'Estudiants o simplement estudiants que comparteixen la mateixa carrera. També hi ha organitzacions de voluntariat, com ara Voluntaris per Bòsnia o Voluntaris pel Sàhara. En definitiva, està representat gairebé tot el teixit associatiu de la nostra Universitat.

La seva font de finançament també és diferent. Molts d'ells financen la revista a partir del seu pressupost com a organització. Uns estan subvencionats pel Vicerectorat d'Estudiants i Promoció Cultural de la Universitat. D'altres tenen subvenció d'algun altre organisme oficial i fins i tot algun, com és el cas de Voluntaris per Bòsnia, forma part d'un programa de la Unió Europea.

Diversitat de publicacions

Cop de falç és el títol de la publicació que edita la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC). Aquesta revista té unes seccions fixes, com són l'editorial i el resum d'activitats de l'associació. Però també, en funció de l'actualitat, publiquen articles d'opinió de persones que no pertanyen a la FNEC, referents a fets actuals. *Cop de falç*, que es finança amb els diners de l'organització, surt dos cops l'any, normalment un per semestre i té una tirada d'entre 3.000 i 5.000 exemplars.

El Consell d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials edita *Paper Mullat*. Ells voldrien treure'n una per trimestre, però gairebé sempre n'acaben sortint dues per curs. La tirada acostuma a ser d'uns 1.400 exemplars, però si hi ha un tema que desperti molt interès poden arribar fins als

El ventall de publicacions fetes per estudiants a l'Autònoma és molt nombrós.

1.800. Algunes seccions de *Paper Mullat* són "El Consell Informa" i "L'Assemblea Informa", que contenen informació sobre el Consell d'Estudiants i l'Assemblea. També hi ha articles fets per gent de la Facultat, des d'estudiants fins a PAS, i algun monogràfic sobre l'Economia. Tot en un to molt irònic. Però no només al Campus de Bellaterra es fan revistes. La gent del Consell d'Estudiants de l'Escola Universitària d'Informàtica de Sabadell editen, un cop l'any, *Null Pointer*, adreçada només a la Facultat. És per això que només treuen uns 150 o 200 exemplars. Els continguts de la publicació estan relacionats amb l'activitat de la Facultat d'Informàtica. Hi ha articles d'opinió, articles tècnics i no tant tècnics, i una mena de borsa de treball. També accepten alguna col·laboració sempre i quan l'article vagi signat.

■ **Il·lusió i empenta són dos trets bàsics per tirar endavant una publicació estudiantil.**

■ **El nombre d'exemplars de les diferents revistes va dels 200 fins als 5.000.**

AMAYA RUIZ

L'associació Moviment per la Pau edita la *Revista Moviment per la Pau*, de la qual tiren uns 500 exemplars cada tres mesos. Els hem de felicitar perquè, tot i que feia un temps que no la feien, esperen treure-la el mes vinent. Els temes que hi trobareu són fets relacionats amb la campanya de Moviment per la Pau contra les mines anti-persona, escrits sobre l'objecció de consciència i sobre pau i desarmament, tema candent a Catalunya en el moment d'escriure aquestes línies.

Publicacions del voluntariat

La revista *Haima* treu cada tres mesos 200 exemplars, segons ens explica Dani Pacheco, membre de Voluntaris pel Sàhara, associació que s'encarrega de la seva publicació.

Els continguts de *Haima* són tots completament referits a la problemàtica saharauí: fets

d'actualitat, temes relacionats amb el voluntariat saharauí, articles crítics sobre el desenvolupament del procés (elaboració del cens, referèndum que sembla que no s'ha de celebrar mai...), o entrevistes amb persones relacionades, d'una manera o una altra amb el conflicte al Sàhara.

Empenta, bon nom per a la publicació de l'Oficina d'Afers Socials. La tirada d'aquesta revista era d'entre 2.500 i 3.000 exemplars, però el proper número pot arribar als 4.000. Aquest augment té una explicació: hi ha moltes sol·licituds d'informació sobre l'associació. En aquesta publicació trimestral trobareu les activitats de voluntariat que porta a terme la Fundació Autònoma Solidària. També serveix per donar a conèixer altres entitats.

Per últim, hi ha el *Butlletí Informatiu de Voluntaris per Bòsnia*,

que cada dos o tres mesos veu la llum en forma de publicació de 12 pàgines. En fan uns 500 exemplars. Al Butlletí podem trobar tot de temes relacionats amb Bòsnia, per exemple entrevistes amb persones que d'una manera o una altra hi tenen a veure.

Encara queden altres publicacions com *La revista de Física* de l'Associació d'Estudiants de Física, *El Catalitzador*, que fan els estudiants de Química, *La Petaca de Klein*, dels alumnes de Matemàtiques. Ja ho veieu, n'hi ha per triar i remenar.

Ara només depèn de nosaltres: què triem, què remenem. Llegim-les perquè tota aquesta gent té coses molt interessants a dir-nos i, a més, els costa un esforç fer-ho. A nosaltres, els estudiants, no ens hi costarà gens. I segur que alguna cosa aprendrem ■

Núria Caelles

Ja som al segle XXI, i no s'han aconseguit la majoria de miracles que l'imaginari popular havia ideat. Però tot i això, en els darrers vint anys hem viscut profunds canvis a nivell planetari. De la Unió Europea

Demanen fer el IV Congrés Universitari Català

a la desaparició del socialisme real, passant pel desenvolupament de les xarxes telemàtiques. Molts canvis, i molt importants, en massa poc temps. Dues dècades enrere les universitats catalanes es preguntaven quin era el seu paper aleshores. Ara cal que ho tornem a fer.

El grup d'estudiants de la foto superior, feta al 1966 a València, eren del SDEUV. A continuació una imatge d'una Assemblea Lliure al 1965; i, finalment els estudiants es manifesten poc abans de la mort del dictador.

Era l'any 1903 quan un grup d'estudiants, professors i intel·lectuals es van constituir en assemblea i van inaugurar el primer Congrés Universitari Català (CUC). Feia gairebé 10 anys que s'havien signat les Bases de Manresa. Era l'època en què començaven a sorgir els moviments catalanistes massius.

En aquest context d'afirmació nacionalista, nasqué aquest primer Congrés, que tenia com a principal objectiu lluitar per una catalanització de la universitat. El gran triomf d'aquest primer CUC va ser la creació dels Estudis Universitaris Catalans, que va introduir càtedres paral·leles com les de Dret Civil Català o la d'Història de Catalunya.

Quinze anys després del primer Congrés es celebrava el segon CUC. Eren els anys forts del sindicalisme i l'anarquisme, i el Congrés va haver de ser suspès diverses vegades. La gran demanda d'aquella segona convocatòria va ser la de l'autonomia universitària.

La República i el Franquisme van anar ajornant la celebració d'un tercer congrés. Finalment, amb el rerafons del *Manifest de Bellaterra* i l'eufòria de la transició, el 1978 va arribar el III CUC. Moltes de les reivindicacions d'aquell congrés com la substitució dels diplomes de títols universitaris pels d'estudis universitaris o la liquidació del sistema de càtedres són encara vigents avui dia.

Manuel Castellet, director de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), és un dels intel·lectuals que defensa i aboga per l'organització d'un IV Congrés Universitari Català.

Castellet sosté que el Congrés del 78 tenia data de caducitat: "Sempre he cregut que tot allò que es va fer durant els anys de transició havia de ser provisional i revisable posteriorment: Estatuts, Constitucions... i el Congrés Universitari Català.

Estarem d'acord que no es va desenvolupar en condicions normals, es vivia encara a l'ombra de la dictadura, es respirava una important incertesa de futur —amb temors fundats de cop d'Estat—, i no hi havia institucions democràtiques. Ara, a més de vint anys vista, amb una democràcia consolidada i una situació normalitzada, crec que és moment de reconsiderar els plantejaments d'aquell Congrés i valorar la feina feta". Enmig de la feina que cal valorar en destaca aquella autonomia tan defensada pel III CUC i que ha quedat mal perfilada, com fa patent la política universitària científica pròpia de Catalunya: "L'actual —afirma Castellet— continua essent subsidiària de l'Estat espanyol". Però, per altra banda, existeix la Xarxa d'Universitats Institut Joan Lluís Vives, que aglutina les universitats de llengua i cultura catalanes de Catalunya, País Valencià i Balears. Aquest model és, per a Manuel Castellet, "un organisme més proper a la realitat de la universitat catalana i amb instruments prou vàlids com per a dissenyar un sistema propi de recerca científica". La idea del Congrés sorgeix en un moment en el que la universitat catalana és objecte de debat, entre altres qüestions, pel polèmic informe Bricall. Per a Pere Solà, professor de Ciències de l'Educació de la UAB i defensor de l'organització d'un IV CUC, "l'informe adopta una postura molt tecnocràtica i economicista. I en realitat no hi ha cap plantejament del que ha de ser una universitat. Hi ha una visió empresarial de la universitat, i en cap moment formula cap proposta o idea de com a de ser la universitat". No obstant, els promotors del IV CUC no volen que el Congrés es concebeixi com una resposta a l'informe Bricall.

RAQUEL REBOLLO

CARME MORENO

A la foto superior, Pere Solà i, a la inferior, Manuel Castellet.

El professor Solà defensa la universitat com "una eina de millora social. Ha de formar als professionals que en el futur hauran de formar als més joves. I si no fa això, es torna invàlida. No és l'escola primària la que ha de centrar la formació". A més, segons Castellet, el IV Congrés ha de "considerar noves realitats pròpies d'aquest moment històric, com la influència de la Unió Europea en la política científica, i la definició de la recerca catalana en el marc europeu". Però Manuel Castellet també afirma que el IV CUC no ha de perdre la memòria: "És imprescindible que aquesta nova trobada parteixi de les anteriors. Ha d'incloure un anàlisi profund del que s'ha assolit, una revisió de vigència del que es va plantejar i una reflexió sobre allò que encara està per construir" ■

Jaume Ribell, Amanda Bassa, M Rosa Martínez, Karen Márquez, Anna Mayor

Per a molts estudiants, haver-se de matricular al juliol o al setembre els suposa un desplaçament, sovint de molts quilòmetres, fins a la universitat. El servei d'automatrícula de l'Autònoma ha intentat evitar aquest viatge a molts estudiants de diferents llicenciatures.

Matricular-se des de casa

A partir del curs 99/00 els alumnes matriculats amb la targeta *xip* via caixer de Caixa de Catalunya, Terminal d'Autoservei (TAU) o web han estat més de 12.000. Això suposa un 80% del total d'alumnes que poden fer la matrícula sense necessitat de passar per les cues i l'enrenou de les finestretes. Aquesta xifra ha anat creixent al llarg dels anys i es preveu que aquest curs augmenti.

Matriculació per Internet

Segons Manuel Peña, director executiu del Servei d'Informàtica de la UAB, el servei d'automatrícula "s'ha millorat, tot i que encara hi ha hagut problemes. Un dels aspectes més novedosos és la possibilitat de fer la matrícula via Internet. Del 80% d'alumnes que s'han automatrícula, més d'un 8% ho ha fet mitjançant la xarxa". Desenvolupar la matriculació per Internet és una de les prioritats del Servei d'Informàtica i de

Gràcies a Internet i als caixers automàtics els alumnes es poden matricular sense tenir que apropar-se a la universitat.

l'Administració de la Universitat, ja que és encara una opció més còmoda, ràpida i eficaç que la de les TAU o els caixers. L'estudiant ho pot fer des de casa o des de qualsevol *cibercafé* de la seva ciutat i pot trigar tant temps com vulgui. Aquest nou sistema pot ser tot un èxit si considerem que a l'entorn del 50% dels alumnes de la UAB accedeixen a Internet des de fora del campus, segons un estudi realitzat pel Servei d'Informàtica de l'Autònoma.

No sempre és recomanable

A l'actualitat, només les matrícules d'algunes llicenciatures poden fer-se via caixer, TAU o web. L'Administració de la Universitat ofereix als diferents deganats del campus l'automatrícula, però aquests hi accedeixen o no segons la seva oferta docent. Per a la Facultat de Ciències de la Comunicació, que sol tenir problemes amb l'oferta de grup i les assigna-

natures, no és recomanable l'automatrícula. La Cap d'Àrea d'Alumnes, Aurora Contreras, explica que "s'ha demanat a l'empresa que porta l'aplicació que es pugui fixar la situació per franges de cognoms. Moltes facultats fan un sorteig, surt una lletra i es matriculen a partir d'aquesta lletra. Així, l'automatrícula farà el mateix que la finestra i s'assignarà un dia determinat per fer servir el caixer, TAU o web". Aquesta mesura va dirigida a solucionar el problema de llicenciatures de Facultats com Comunicació o Econòmiques.

Van ser llicenciatures de Ciències, Medicina, i Veterinària les pioneres a recórrer a l'automatrícula, el 1996, per la disposició dels seus plans d'estudis, menys complicada que a d'altres carreres. Elisenda i Maribel, estudiants de Química en Tercer Cicle, s'han matriculat pràcticament sempre amb els caixers i les TAU i consideren que "les

JAVIER CALVO

GEMMA GARCIA

instruccions haurien de ser més clares i hauria d'haver-hi més punts per accedir-hi, si no, s'ha de recórrer igualment a Secretaria i es perd el temps".

En realitat, aquestes queixes són les que fan la majoria d'estudiants que han provat a triar les assignatures amb una màquina. Manuel Peña aclareix que "es va fer una enquesta telefònica a centenars d'alumnes que havien fet l'automatrícula l'any passat, uns amb èxit i d'altres sense, i es va detectar que la majoria demanen més informació i més temps per decidir les assignatures (ara és de deu minuts)". De moment l'Autònoma té previst augmentar aquest volum d'informació amb un manual i amb personal de suport que estigui al campus i a les aules de web, a més d'aclarir les especificacions que apareixen a les pantalles de les TAU, web i caixers i ampliar el temps que té l'alumne per dissenyar la seva matrícula.

A això s'afegeixen els problemes tècnics, com la manca de paper a l'hora d'imprimir o els talls de comunicació. Aquestes errades s'han d'eliminar mentre es fa el procés de matriculació.

També hi ha inconvenients

Tot i així, un dels inconvenients més difícils de solucionar pel Servei Informàtic és la impersonalitat d'haver-se de matricular amb una pantalla de PC al davant. Per això es pretén que l'automatrícula sigui optativa, és a dir, que tot estudiant que ho vulgui pugui matricular-se a Secretaria. D'aquesta manera, els caixers, TAU i web serien una mena de noves finestretes que reduirien els dies que es dediquen actualment a registrar totes les matriculacions. Contreras afegeix que "l'Autònoma és l'única universitat que no dona el servei d'automatrícula als estudiants de primer any perquè s'ha d'oferir un tracte molt personalitzat als que vénen per

Davant les dificultats que puguin plantejar els serveis informàtics, també tothom es podrà matricular per la via tradicional.

primer cop al campus, ja que han de tenir la possibilitat de preguntar tot el que vulguin".

El projecte d'automatrícula va ser pioner a la UAB amb proves pilot que es van començar l'any 1996 a les facultats de Veterinària, Física, Matemàtiques i Estadística. Des d'aleshores, les automatrícules han crescut d'unes 800 el primer any a més de 12.000 aquest últim curs i han evitat als estudiants haver de fer un viatge fins al campus per inscriure's a la UAB, a més de poder matricular-se a qualsevol hora del dia, o de la nit. Segons les estadístiques del Servei d'Informàtica de l'any passat, quasi 160 alumnes es van matricular de 12 a 1 de la nit, 54 d'1 a 2, tres de 2 a 3, i quatre de 3 a 4 de la matinada ■

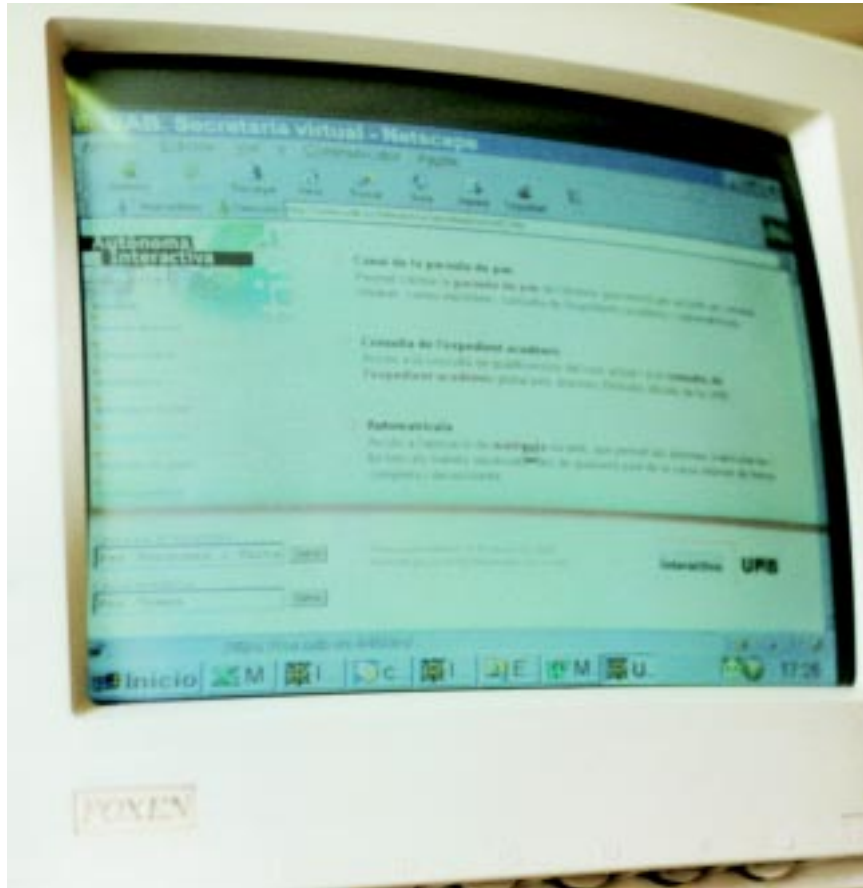
Sonia González

Més informació:
<http://www.uab.es/si/cerca/htm>
 (cercar "automatrícula")

El primer quadrimestre del projecte Intercampus, pel qual es poden cursar assignatures per Internet de vuit universitats catalanes, ha rebut una gran acceptació per part dels estudiants, sobretot dels gironins.

Estudia on vulguis per Internet

Els primers estudiants d'Intercampus omplen a hores d'ara una enquesta per opinar sobre la nova i virtual oferta acadèmica que vuit universitats catalanes han organitzat per fer un intercanvi d'assignatures de lliure elecció per Internet.

Els resultats que s'han obtingut de moment són realment bons. Al període de matriculació de les assignatures s'hi van inscriure més de 600 alumnes, i els organitzadors havien pensat només en uns 300.

Intercampus és una experiència pilot d'intercanvi d'assignatures de lliure elecció que s'imparteixen mitjançant Internet i que ha començat aquest quadrimestre. Permet que un estudiant accedeixi a assignatures que pertanyen a una universitat diferent de la seva. És un projecte ideat per un conjunt d'universitats catalanes (UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV i UOC), amb el suport del Comissionat per a la Societat de la Informació i el Comissionat per a Universitats i Recerca. La UAB, a través de l'Autònoma Interactiva, és la que s'encarrega de l'execució de la iniciativa Intercampus, que és un dels cinc projectes del pla *La Universitat Digital a Catalunya 1999-*

2003. Augmentarà el nombre d'assignatures.

L'èxit d'Intercampus ha mogut els seus organitzadors a proposar l'augment del nombre d'assignatures que s'impartiran el curs 2000/01 des de la Xarxa.

L'àrea de la comunicació i la informació és la que ha tingut millor acollida entre els universitaris, sobretot el curs d'Introducció a Internet. Pel director de l'Oficina Autònoma Interactiva, José Manuel Yábar, "un dels avantatges pels estudiants de fer classe per Internet és que coneixen més a fons les noves tecnologies".

A l'hora d'examinar-se, això sí, cada alumne ho fa a la seva universitat i si tenen cap mena de pregunta es poden posar en contacte per mòbil.

Sense barreres d'espai ni temps

La creixent demanda per part dels estudiants d'assignatures no presencials va ser una de les

A través del projecte Intercampus i d'un ordinador ja és senzill accedir a una nova i virtual oferta acadèmica.

raons per crear Intercampus. El professor i l'alumne es posen en contacte mitjançant Internet. L'orientació professional a la recerca de feina ha estat demandada pels estudiants, així com assignatures poc habituals. Per matricular-se, l'estudiant s'ha de dirigir a la secretaria de la seva universitat. Les preinscripcions per al proper curs comencen aquest juny. Les matrícules es fan per ordre d'inscripció seguint un procés de territorialitat. Per Yábar, "el futur digital està obert a tot", potser es podrà arribar a cursar carreres per Internet, o professors de diferents ciutats o països podran compartir una mateixa assignatura. Un nou projecte de l'Autònoma Interactiva és crear un Intercampus a l'Estat espanyol amb vuit universitats més, de les quals només la UAB és catalana ■

**Sonia González
Alba Fernández**

■ **Los ojos del murciélago. Víctor Gómez Pin. Barcelona, Seix Barral, 2000,**

Oposant-se a la idea de veïnatge universal, l'autor proposa, des de l'escepticisme i la crítica, el terme *caverna global* on es descriu un món on l'ésser humà és menyspreat i condemnat a viure sense aspiració a la seva condició natural, que és la lucidesa. Hi ha diversitat d'elements que l'aboquen dins aquestes ombres —per exemple, els mèdia—, però sota cap concepte no ha de caure en l'error d'instal·lar-se en el nihilisme de creure que no hi ha res a fer. El camí és un altre: fent front a les abstraccions —si no hi ha lucidesa, almenys n'hi ha símptomes— evitarem les frustracions.

■ **Astronomia i astrologia al monestir de Ripoll. Gemma Puigvert. Bellaterra, UAB, Serveis de Publicacions, 2000, 208 pàgs. 2.400 pts.**

Instrument de treball útil per a filòlegs i historiadors. L'autora realitza una investigació sobre la producció astronòmica i astrològica del centre monàstic durant l'alta edat mitjana. Aquest estudi discorre per la història del monestir entre els segles X i XI fent una descripció dels diferents manuscrits científics generats en aquell temps. Una lectura útil per trobar resposta a inquietuds del passat.

■ **La contínuia il·lusió del moviment perpetu. Félix Retamero. Bellaterra, UAB; Serveis de Publicacions, 2000, Col·lecció Documents, 38, 304 pàgs. 1.900 pts.**

Aquest llibre tracta la producció de la moneda al regne visigot, a l'Al-Andalus i a la societat feudal, realitzant un complet anàlisi dels aspectes numismàtics de la qüestió, l'abast de la intervenció monetària sobre els intercanvis, les submissions polítiques implicades i la relació entre la moneda i els ritmes de generació subjectes i gestionades monetàriament.

■ **El desconcert de l'educació. Salvador Cardús. Barcelona, Edicions La Campana, 2000, Obertures 7, 346 pàgs. 2.200 pts.**

Salvador Cardús ha rescrit una sèrie de conferències adreçades en els seus orígens als col·lectius de mestres i pares d'alumnes per oferir una anàlisi de la realitat educativa. Cardús s'allunya de la idea que l'educació sigui la solució universal de tots els problemes i centra el tema en la seva relació amb l'escola, la família, el treball i els mitjans de comunicació. La realitat social s'ha d'analitzar sense variacions morals. El desconcert actual que provoca l'educació pot explicar-se observant la mena de societat en què ens ha tocat viure. L'autor desfà tots els tòpics, i convida el lector al compromís personal per fer front a una desorientació general que no és a les nostres mans resoldre. La comprensió del desconcert pot afavorir a la presa de consciència personal que permeti respostes pràctiques, analitzar on som per tal que cadascú pugui obrar en conseqüència.

■ **Retòrica creativa. programmas de ideació publicitaria. F. Xavier Ruiz Collantes. Bellaterra, UAB, Serveis de Publicacions, UPF, UJI, UV, 2000, Col·lecció Aldea Global, 7, 250 pàgs. 2.900 pts.**

Sense recórrer a nocions tant obscures com la inspiració o l'inconscient per explicar els processos creatius, aquest model de retòrica creativa revela aquelles operacions bàsiques que permeten la gestació d'idees publicitàries. Per aquells interessats en

l'estudi de les estructures dels missatges, la producció, la interpretació de la significació, els processos comunicatius i la generació d'idees.

■ **El hombre superfluo. Un paseo crítico por la literatura rusa del siglo XIX de la mano del arquetipo héroe. Agata Orzeszek, Bellaterra, UAB, Serveis de Publicacions, 2000, Col·lecció Documents, 37, 176 pàgs. 1.400 pts.**

L'assaig traça la genealogia, estudia i posa de manifest el

rellevant significat històric i sociopolític de la figura de l'home superflu, heroi paradigmàtic de la literatura russa del segle XIX, tot seguint la seva evolució a través de les encarnacions literàries. L'itinerari parteix de *La desgràcia d'ésser intel·ligent* (1824), de Griboiedov i arriba fins al Txèkov de *L'hort de les cireres* (1904), passant per autors com Tolstoi, Gogol o Dostoievski.

■ **Televisión de proximidad en Europa. Experiencias de descentralización en la era digital. M. de Moragas Spà; C. Garitaonandía. Barcelona, UAB, UPF, UJI 1999, Col·lecció Aldea Global, 6, 428 pàgs. 4.400 pts.**

Paral·lelament a l'avanç de la globalització, és palesa a Europa l'expansió de diverses experiències de televisió d'àmbit regional i local; són grans en nombre, però el seu grau de desenvolupament i de penetració és desigual. Aquest llibre analitza els models i les polítiques de descentralització a cada país de la Unió Europea, amb atenció particular a la regió sense descuidar el complex món de la televisió urbana.

■ **Justícia i salut. Ètica per al racionament dels recursos sanitaris. Àngel Puyol González. Bellaterra, UAB, Serveis de Publicacions, 1999, Ciència i tècnica 13, 186 pàgs. 2.850 pts.**

Examina els criteris ètics que es poden utilitzar en el racionament. L'esforç col·lectiu a favor de l'eficiència econòmica no pot defugir de la necessitat d'escollir moralment, si s'han de mantenir les llistes d'espera o s'han de substituir per algun criteri. En un context d'obligades restriccions pressupostàries, algunes persones moriran i d'altres veuran la seva salut agreujada. Tots els membres de la societat tenen el dret i l'obligació de formar part del procés que ha de crear i distribuir les càrregues del racionament.

■ AGENDA

PREMIS

■ **Premi de periodisme Fundació Coca-cola Espanya 2000.** Es tracta de la realització d'un treball periodístic informatiu (premsa, ràdio o televisió). Lliurament abans del 20 d'octubre a la Secretaria del Premio de Periodismo Fundación Coca-cola España "Nuevos Lenguajes", C/ Velázquez, 31 - 5º Dch.; 28001 Madrid. Att. Lucía Moguer. El guanyador rebrà 7,5 milions de pessetes.

Informació:

Tel. 902 120 117

E-mail: lmql@jet.es

www.nuevoslenguajes.com

■ **Premi Miguel de Unamuno.** Premi de literatura destinat a tots els escriptors que presentin la seva obra en castellà. Els contes són de tema lliure i amb una extensió no superior als 10 fulls mida Din-A4. El guanyador rebrà una quantitat de 500.000 pta. i una placa commemorativa. Hi haurà dues mencions més dotades de 200.000 pta. El termini de lliurament acaba el 31 de juliol.

Informació: Caja Duero. Premi Miguel de Unamuno. Plaza de los bandos, 15-17. 37002 Salamanca.

CURSOS

■ **Universitat d'Estiu 2000.** El mes de juliol ofereix la possibilitat als alumnes i al personal de la UAB d'ampliar la formació. El període de matriculació és del 22 de maig al 23 de juny en l'Institut de Ciències de l'Educació, a l'Edifici A del campus de la UAB. Les inscripcions es poden formalitzar per correu, fax o omplenent el formulari d'inscripció. Amb aquests cursos els alumnes

poden obtenir crèdits de lliure elecció així com el corresponent certificat d'assistència. Hi ha tot tipus de cursos dirigits a les diferents titulacions que imparteix la UAB. Entre els cursos hi ha: *La globalització econòmica des d'un enfocament crític. Reptes davant del segle XXI*; *El Tabú de la mort*, o *Mandarins, místics i samurais: introducció a la cultura xinesa* (del 10 al 14 de juliol al matí); *Menjar bé i conservar-se sa: la dieta mediterrània*; *Tècniques d'estudi i de treball intel·lectual*, i *Apropament al món laboral* (del 17 al 21 de juliol al migdia).

Informació: www.uab.es/ice O bé a l'Institut de Ciències de l'Educació de la UAB.

■ **El SIM té una oferta molt àmplia per aquest estiu.** El Servei d'Idiomes Moderns impartirà cursos d'anglès, alemany, francès, italià, rus, català i espanyol en diferents nivells perquè tothom hi pugui anar. Les classes seran del 3 al 28 de juliol. L'assistència als cursos dona dret al reconeixement de 2 crèdits de lliure elecció. (Si se supera l'examen del nivell corresponent, al setembre es donaran 8 crèdits més.) Per impartir els cursos us heu matricular abans del 30 de juny.

Informació: Secretaria del SIM, edifici M1 de 8.00 a 21.00h

Tel: 935811325

<http://www.uab.es/sim>

■ **Cursos del SAF.**

Per als qui els agrada més l'esport, el Servei d'Activitat Física (SAF) ofereix diferents cursos. Del 3 al 13 de juliol, es pot realitzar: *Tècniques de relaxació aplicades a l'ensenyament*

(reconeixement de 3 crèdits de lliure elecció), *Mètodes i Sistemes d'ensenyament de la natació i programes de fitness aquàtic* (3 crèdits) i *Entrenador d'iniciació al basquetbol* (3 crèdits). Del 10 al 14 de juliol es pot fer: *Iniciació a la formació de la mitja muntanya* (4,5 crèdits).

**Informació: Edifici U (SAF)
Tel: 935813233**

<http://www.uab.es/saf>

CINEMA

■ **Cicle de Cinema.** Al Centre Cultural de la Fundació La Caixa, es projecten pel·lícules que actuen com a document de la realitat. En acabar, hi haurà debats en què es convidarà a intervenir escriptors, crítics i artistes perquè exposin les seves idees sobre les manifestacions cinematogràfiques i la influència que han exercit en la seva trajectòria. El 21 de juny es projecta *Un lugar en el mundo*, d'Adolfo Aristarain en què un grup d'intel·lectuals progressistes resisteix en un petit racó de la Patagònia mirant de tirar endavant el projecte utòpic de la creació d'un món diferent. Presentació i debat a Càrrec de Quim Casas, crític de cinema. Altres projeccions seran *Stealing beauty* de Bernardo Bertolucci, el 28 de juny a les 20.00h; *Unagui (La Anguila)*, de Shohei Imamura, el dia 12 a les 20.00h. El cicle es conclou el 12 de juliol a les 20.00h. amb *L'arbre de les cireres*. L'entrada per sessió és de 300 pessetes; 50% de descompte amb el Carnet Jove i 20% per als estudiants. Venda d'entrades una hora abans de l'inici. Places limitades.

L'ÚLTIMA COLUMNA

L'ACUDIT

El saben aquell que diu...

Són dos amics que es troben i un li diu a l'altre:

—L'altre dia anàvem jo i l'Antoni...

I l'altre li contesta:

—Serà l'Antoni i jo.

—Vale nen, doncs jo no hi anava.

Eugenio

FRASE

«Jo jugo amb l'experiència com un infant i em prenc els meus jocs seriosament.»
Anaïs Nin, Henry & June

OBRIM ELS ULLS

Gràcies al reportatge Quan mirar no significa veure publicat al número 2 de la revista El Campus, a tots els centres s'ha baixat a l'alçada de terra els extintors del campus de la UAB, per tal de treure barreres.

COL·LABORA!

Col·labora en aquest espai i digue'ns la teva. Ens pots enviar la teva opinió en forma de còmic, frases, acudits o qualsevol cosa enginyosa. Això sí, quan hi càpiga en aquest espai. Per fer-ho tens el telèfon 935813288, el fax 935812005, o el correu electrònic _revcampus@kane.uab.es

Informació: 934768600.

■ **Accions de Nit al Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona.** Aquest espai barceloní ofereix activitats nocturnes singulars: projeccions, xerrades, jocs recitals, *happening*, amb les quals intenten demostrar que els joves poden fer alguna cosa més que anar de copes. En aquesta 5a edició es podran veure projeccions d'art i assaig com *La Guerra de los Mundos*; *Kids*, o *Pepi, Luci, Bom y otras chicas del montón*. Fins al 21 de juliol.

Informació: 932654736 i al mateix Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona, c/ Ausias Marc, 60.

ART

■ **Les cultures del treball.** Exposició que pretén mostrar com el treball, al llarg dels últims dos segles, ha constituït un dels eixos vertebradors de la societat i s'ha convertit en un factor determinant en la vida de les persones. Amb fotografies, peces documentals, material audiovisual i escultures, les

diferents instal·lacions reflexionen sobre la cultura de l'organització del treball, la seva simbologia i el treball com a factor de la socialització. Fins al 17 de setembre a la sala 2 del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (Montalegre, 5. Barcelona). Descompte per a estudiants.

RECOMANEM

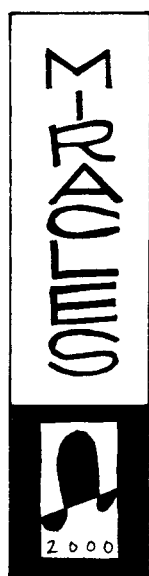
■ **Festival d'estiu GREC.** Del 26 de juny i fins el 31 de juliol, a diversos espais de la ciutat de Barcelona.

Organitzat per l'Institut de Cultura de l'Ajuntament.

Informació: 933017775 <http://www.grecbcn.com>

AVÍS

■ **Fora d'Hores**, el programa de Ràdio 4 (100.8 FM) fet pels alumnes de Ciències de la Comunicació, farà vacances fins al setembre. Fora d'Hores porta tres anys d'emissió, hi han passat molts alumnes, s'ha treballat molt i s'han fet nous amics. Esperarem al curs que ve per tornar-los a escoltar cada dissabte a les 24.00 hores.

ARNI EL MATEMÀTIC

**US VOLEU ANUNCIAR?
ÉS MOLT FÀCIL, HI HA 4 TRE MANERES...**

Tel 935813288
Fax 935812005
_revcampus@kane.uab.es

**EL CAMPUS de l'Autònoma
Facultat de Ciències de la Comunicació (UAB)
Cerdanyola del Vallès
08193 BCN**

■
**George Sampson
Kingsley**
*Pres i estudiant
de la UAB*

LORENA MARTOS

El dret a una segona oportunitat

Va néixer el 1965 a Ciutat del Cap (Sudàfrica). Després de sis anys a la presó, es troba en règim obert esperant que passi l'any que li queda de condemna.

Amb 8 anys, orfe a causa de l'apartheid, George Sampson Kingsley va haver de fugir de Sudàfrica i viure refugiat a Nigèria, Camerun i Gabon. Al no tenir cap tipus de document, cap govern li va voler reconèixer el seu origen i va perdre la nacionalitat. Amb 20 anys, arriba a Vigo clandestinament i demana asil polític. Les autoritats no poden comprovar el seu origen i en decreten l'expulsió però a on es retorna una persona que ningú reconeix i, per tant, no existeix? Així comença una rutina burocràtica que es repetirà cada cop que un agent de policia li demani la documentació: presó durant 40 dies i posada en llibertat amb una expulsió pendent. "Això va ser el que em va portar al món de la delinqüència -diu George- perquè estava immers en una cadena: sense papers no es pot fer una

vida normal, però sense vida normal, com es pot sobreviure? Em van obligar a introduir-me en un món il·legal."

De Vigo viatja a Barcelona, on coneix molts joves africans en la mateixa situació que ell i comença a viure amb documentació falsa. Per guanyar-se la vida, intenta donar classes d'anglès a una noia, Sílvia, i de seguida s'enamoren. George es trasllada a viure amb ella, aprèn castellà i català, i li retiren l'expulsió, tot i que no li donen cap documentació. No pot treballar ni casar-se amb ella.

"Tot allò em va desestructurar psicològicament, perquè no veia cap sortida. Vaig tenir problemes amb la droga i em vaig introduir en el món de la delinqüència". Del 87 al 94, George acumula 10 causes per robatoris i és condemnat a 25 anys de presó, que es redueixen a 15. Des del moment en què entra a "les muralles" es planteja tres objectius: lluitar per la seva dona, lluitar per la seva vida i rectificar els seus errors. George creu que

*George,
que sortirà
de la presó
en un any,
afronta
amb optimisme
aquesta segona
oportunitat
que s'ha guanyat
per viure
amb normalitat
al costat
de la seva dona.
Aquí el veiem
amb la seva
gossa, Dana.*

"la reinserció mai és possible si un mateix no es vol reinserir". Ell ho volia. Deixa les drogues fent esport i dedica el seu temps de condemna a estudiar: des de zero aconsegueix començar la Diplomatura de Gestió i Administració d'Empreses per la UNED. El 1996 es posa en marxa el Programa Universitari per a Presos de la UAB i accepta participar-hi. Cada cap de setmana, un grup d'alumnes de l'Autònoma entrava a la presó per impartir tot tipus d'assignatures. A més allò va suposar un suport moral: "Aquells joves m'ajudaven a superar el dia a dia, a evadir-me. És una gran ajuda per a la reinserció". De la vida que li espera en sortir de la presó, té clares dues coses: ha de continuar treballant com ha fet fins ara i que vol recompensar la seva dona. "Ella ha donat la vida per mi durant aquests anys, i ara penso dedicar-li la meua". Amb 35 anys, ara té la seva segona oportunitat ■

Lorena Martos